

Gouden Schoon

VERSCIJNT OP DEN 15en EN 30en
VAN IEDERE MAAND.

De dalen zijn bedekt met koren Ps. 65 : 14

SLAAT DEN SIKKEL AAN.

DE OOGST IS RIJP GEWORDEN Joël 3 : 13.

GOUDEN SCHOOVEN

VERSCHIJNT TWEE MAAL 'S MAANDS

TEN DIENSTE VAN DE GEMEENTE VAN JEZUS CHRISTUS.

(Onafhankelijk van eenige Kerk of secte)

Abonnementsprijs f 1.50 per kwartaal, bij voor- | Familieberichten f 1.—. Voor andere advertenties
- - - - - uitbetaling. - - - - - vrage men tarief. - - - - -

Redactie en Administratie — Zr. M. A. ALT — Djagalanlor 95, Kediri.

Dit Blad is een wegwijzer voor *alle menschen, van iedere nationaliteit of religie*, die naar vrede zoeken.

Het predikt de *volkomen verlossing van de zonde*, en van de vrucht der zonde, n. l. *de krankheid des lichaams*, door 't geloof in 't plaatsvervangend lijden en het volbrachte werk van onzen Heere Jezus Christus aan 't kruishout op Golgotha.

Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijne striemen is ons genezing geworden. Jesaja 53 : 5.

SAMENKOMSTEN.

Afdeeling BANDOENG.

Openbare samenkomsten in BANDOENG,
Kl. Lengkong.
Leider : Weenink van Loon, Tlf. No. 1264,
Bandoeng.

Zondagmorgen 9 u. 30 m. Holl. dienst.
(1en en 3en Zondag vooraf Heilig Avond-
maal.)

Zondagavond 6 u. 30 m. Mal. dienst.
(2en en 4en Zondag vooraf Heilig Avond-
maal.)

Maandagavond 6 u. te Tjimahi.
Gr. Postweg No. 220.

Dinsdagmiddag 5 u. voor vrouwen Mal.

Woensdagavond 7 u. Bidstond.

Donderdagavond 6 u. 30 m. Mal.

Vrijdagavond 7 u. Bijbellezing.

Zaterdagmiddag 6 u. Rep. Zangkoor.

Zondagsschool 's morgens van 8 tot 9 u.
Christelijke Bibliotheek voor jong en oud,
elke samenkomst.

In TJIWIDEJ, bij br. Van den Broek, na
afpraak.

In elke samenkomst kosteloos gebed voor
geloovige zieken.

BATAVIA-CENTRUM. Br. en Zr.

Visscher, Kebon-Sirih 53.

Holl. dienst Zondagmorgen 10 u. v. m.

idem Vrijdagavond 7 u.

Mal. dienst Dinsdagavond 7 u.

Zaterdagmiddag half vijf kindersamenkomst.

BARON. Br. J. Pello ten huize van Zr. Fleur.
Iederen Donderdagavond 7 u.

Br. Pello met ass. Br. Kowaäs.

Vrijdagavond 7.30 n. m.

Zondagsschool 5 tot 6 n. m.

BANJOEWANGI. Br. J. Silooij.

Woensdagavond 7.30 u.

Zaterdagavond 7.30 u.

Huize „Eben, Haëzer” Hoofdstraat.

Br. W. Sick eens per maand.

CHERIBON. Poelasaren No. 19 Br. en
Zr. Anderson.

Zondagavond 7 u. gemengde dienst

Woensdagavond 7 u. Holl. ”

Zaterdagavond 7 u. bidstond

Zondagmorgen 7 u. Zondagsschool

DEMAK. Br. F. A. Abell.

Zondagmorgen 9 uur samenkomst ten huize
van Br. Tan Tek Boen, Kampong Sassak.

DOERIAN. (bij Sawah Loento)

Br. en Zr. Paulus.

Zondag 10 u.v.m.—12 u.n.m. Meeting Gem.
dienst.

Maandag 7 u.n.m.—8 u.n.m. ” in de
Gevangenis.

(om de beurt Soengei - Doerian en
Doerian Zuid).

Dinsdag 7 u. n. m. — 8 u. n. m. Bidstond.

Donderdag 7 u.n.m. — 9 u.n.m. bijbellezing.

Vrijdag en Zaterdag 7 u. n. m. — 8 u. n. m.

bidstond ten huize van een der brs. of zrs.
op aanvraag.

GAMBANG WALOEH. Zr. M. A. Alt.

Zondagochtend 9 u. Br. Joenoes.

Woensdagavond 7 u. Br. Elias.

Vrijdagavond 7 u. idem

Zondagsschool 4 u.n.m. Zr. Martinah.

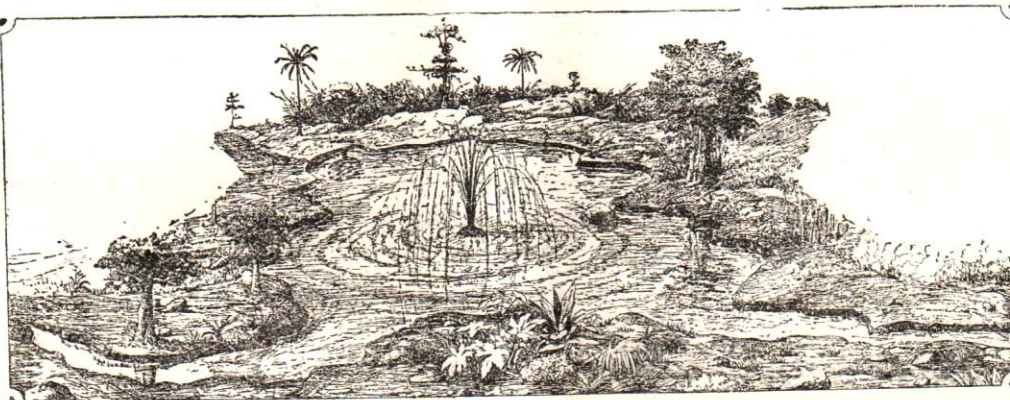
Eens om de 3 mnd. Zr. Alt.

GEDINSARI:

Zondagavond 7 u. n. m.

Maleische dienst Br. G. Pontoh.

„Komt tot de Wateren.”

Jezus Christus is dezelfde gisteren, heden
en in der eeuwigheid.

HET EVANGELIE DAT WIJ BRENGEN IS:
Jezus, de Verlosser en Zaligmaker.

Joh. 2 : 1,2. Jes. 9 : 5. Matth. 1 : 21. Lucas. 2 : 11. 1 Joh. 7 : 9.

Jezus, de Geneesheer.

Jes. 53 : 4. Exod. 15 : 26. Matth. 8 : 17. Hand. 10 : 38.

Jezus, de Dooper met den Heiligen Geest.

Matth. 3 : 11. Joël. 2 : 28. Hand. 2 : 4. Hand. 10 : 44-48.

Jezus, de komende Bruidegom, Heere en Koning der Koningen.

Dan. 7 : 13,14. Matth. 25 : 6. Hand. 1 : 11. Openb. 1 : 7.

WAT WIJ GELOOVEN EN LEEREN.

1. Wij gelooven in den Bijbel, als het geïnspireerde Woord van God, dus een Boek van onfeilbare openbaring.
(2 Tim. 3:14-17; 2 Petr. 1:19-21; Lukas 24:25-27; Lukas 24:44, 45).
2. Wij gelooven in een Eénigen God, Schepper, Onderhouder en Rechter aller menschen, Welke Zich openbaart in drie Personen: Vader, Zoon en Heiligen Geest.
(Rom. 1:19-20; Jesaja 45:5-6; Matth. 28:19; Joh. 15:26).
3. Wij gelooven in de zondeval van 't eerste menschenpaar en de erfelijke verdorvenheid van 't gansche menschedom.
(Genesis 3:1-7; Rom. 5:12; 3:23, Genesis 8.21).
4. Wij gelooven in de menschwording van Christus, den Zoon Gods, in Zijne, aan 't kruis volbrachte verzoening en verlossing voor alle menschen die in Hem gelooven, en in Zijne lichamelijke opstanding.
(Galaten 4:4; 1 Korinthe 15:3-4; 1 Joh. 2:2; Handel. 10:40-41).
5. Wij gelooven dat alle menschen kunnen zalig worden, doch alleen door 't geloof in Jezus Christus, zonder toevoeging van eigene werken.
(1 Tim. 2:5-6; Hand. 4:12; Galaten 2:16; Joh. 3:16).
6. Wij gelooven in de bekeering en wedergeboorte des harten door den Heiligen Geest, zoomede in heiligmaking tot de volmaaktheid in Christus, door de gehoorzaamheid des geloofs.
(Hand. 17:30; 26:20; Joh. 3:3-8; Matth. 5:48; 1 Petr. 1:15-16; Hebr. 12:14; 1 Thess. 5:23; Hebr. 10:14).
7. Wij gelooven in de noodzakelijkheid der bediening van den waterdoop, uitsluitend aan geloovigen en van het Heilige Avondmaal ter gedachtenis aan Jezus' Kruisdood, Opstanding en Wederkomst.
(Matth. 28:19; Hand. 2:38; 8:36-38; 1 Kor. 11:23-29).
8. Wij gelooven in den Doop met den Heiligen Geest, met de, volgens de Schrift „navolgende” teekenen.
(Luk. 3:16; Hand. 1:4-5; 2:4; 10:44-46; 11:15-16; 19:6).
9. Wij gelooven in de Goddelijke genezing van lichamelijke krankheden, op grond van 't volbrachte verlossingswerk op Golgotha.
(Jesaja 53:4; Matth. 8:16, 17; Jak, 5:14, 15).
10. Wij gelooven in de gaven des Heiligen Geestes en de Bijbelsche ambten, tot opbouw van het lichaam van Christus.
(Epheze 4:7-16; 1 Korinthe 12:1-31).
11. Wij gelooven in de spoedige wederkomst van onzen Heiland en de opname der geloovigen, vóór den aanvang van het duizendjarig rijk op aarde.
(Handel. 1:11; 1 Kor. 15:22-24; 1 Thess. 4:13-18; 1 Kor. 15:51-57; Openb. 20:1-6).
12. Wij gelooven in het laatste oordeel.
In de eeuwige gelukzaligheid voor alle kinderen Gods en de eeuwige straf voor alle onboetvaardigen.
(Openb. 20:11-15; Rom. 2:2-16; Matth. 12:36; Joh. 5:24-29; 3:36; Matth. 25:31-46; 2 Thess. 1:7-10).

MIJN TROUWE HERDER.

3 mol = 4/4.

Uit „Gospel Melodies” No. 107.

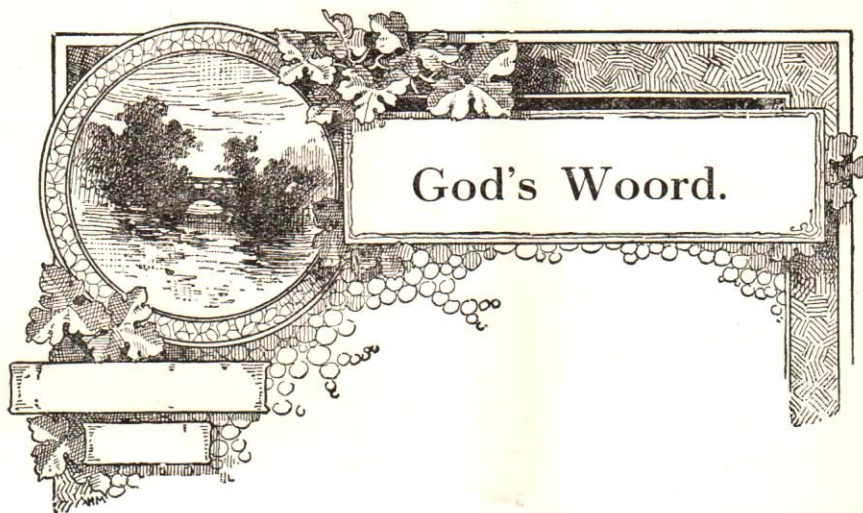
5	3̣ . 7̣	2̣ — 1̣	6̣ — 1̣	5 . . 1̣	7̣ — 6̣	7 . . 6̣	5 — 6̣	5 . .
3	5 . 3̣	3̣ — 5̣	4̣ — 4̣	3 . . 5̣	4̣ — 3̣	4 . . 4̣	5 — 4̣	3 . .
1̣	1̣ . 5̣	5̣ — 1̣	1̣ — 1̣	1̣ . . 3̣	2̣ — 1̣	2̣ . . 1̣	7̣ — 7̣	1̣ . .
1	1 . 1̣	1 — 3̣	4 — 6̣	1 . . 1̣	5 — 5̣	5 . . 5̣	5 — 5̣	1 . .
Mijn	trouwe	Her - der	is de	Heer; Hij	voert mij	zacht - kens	keer op	keer.
In	u - ren	van de	diep - ste	smart; Ver-	troost Zijn	liefde steeds	mijn hart.	
Al	struikelt	op het	pad mijn	voet; De	trou - we	Heer maakt	al - les	goed.

5	3̣ . 7̣	2̣ — 1̣	6̣ — 1̣	5 . . 1̣	7̣ — 6̣	7 . . 6̣	5 — 2̣	1̣ . .
3	5 . 3̣	3̣ — 5̣	4̣ — 4̣	3 . . 5̣	4̣ — 3̣	4 . . 4̣	5 — 4̣	3 . .
1̣	1̣ . 5̣	5̣ — 1̣	1̣ — 1̣	1̣ . . 3̣	2̣ — 1̣	2̣ . . 1̣	7̣ — 7̣	1̣ . .
1	1 . 1̣	1 — 3̣	4 — 6̣	1 . . 1̣	5 — 5̣	5 . . 5̣	5 — 5̣	1̣ . .
Aan	stil - le	waat' - ren	blank en	rein; Waar	scha - pen	Gods ge -	le - gerd	zijn.
Dan	rust ik	vei - lig	aan Zijn	borst; Wijl	Hij mijn	zorg en	las - ten	torst.
Hij	wischt zoo	zacht de	tra - nen	af; En	leidt mij	trouw tot	o - ver't	graf.

5	6̣ . 1̣	2̣ — 1̣	7̣ — 6̣	5 . . 5̣	1̣ . 1̣	1̣ — 6̣	2̣ — 2̣	2̣ . .
3	4 . 6̣	6̣ — 6̣	5 — 4̣	3 . . 3̣	3 . 3̣	4̣ — 4̣	4̣ — 4̣	5 . .
1̣	1̣ . 1̣	1̣ — 1̣	1̣ — 1̣	1̣ . . 1̣	1̣ . 1̣	2̣ — 1̣	6̣ — 1̣	7 . .
1	4 . 4̣	4 — 4̣	4 — 4̣	1 . . 1̣	6̣ . 6̣	2̣ — 2̣	2̣ — 2̣	5 . .
Hij	leidt mij	naar de	groe - ne	wei, Van	Gods ge -	na - de	rijk en	vrij.
Hij	kent mijn	moei - ten	en mijn	nood; En	is mijn	Staf tot	in den	dood.
Met	heil' - ge	o - lie	zalft Hij	mij; En	vult mijn	be - ker	vol en	vrij.

5̣	5̣ . 3̣	3̣ — 3̣	2̣ — 1̣	1̣ . 0 1̣	1̣ — 2̣	3̣ . 0 5̣	5̣ — 2̣	1̣ . .
2̣	1̣ . 5̣	5̣ — 5̣	5̣ — 7̣	6̣ . 0 6̣	6̣ — 6̣	5̣ . 0 3̣	4̣ — 4̣	3 . .
4̣	3̣ . 1̣	1̣ — 1̣	7̣ — 1̣	1̣ . 0 1̣	1̣ — 1̣	1̣ . 0 1̣	7̣ — 7̣	1̣ . .
7	1 . 1̣	1 — 1̣	2 — 3̣	4 . 0 4̣	4 — 4̣	5 . 0 5̣	5 — 5̣	1 . .
Mijn	ziel brengt	Jezus lof	en eer; Mijn	trou - we	Her - der	is de	Heer!	
Mijn	zie - le	looft Hem	keer op	keer; ”	”	”	”	”
Aan -	bid - dend	kniel ik	voor Hem	neer; ”	”	”	”	”

De oorzaak van veler afval en vervreemding van de hemelsche dingen, is steeds dezelfde: Men houdt zich niet aan God's Woord. Adam was ongehoorzaam aan het Woord van God, daarom viel hij, en wij in hem.

Het ongeloovige en ongehoorzame Israëlitische volk wederstreefde altoos den raad God's, daarom kon het Kanaän niet binnengaan. De Schriftgeleerden en Farizeën uit Jezus' tijd hadden geen oog voor het vleeschgeworden Woord, maar kruisigden het.

Ongehoorzaamheid en ongeloof wassen slechts op den bodem van een ongereinigd hart. Waar Jezus Christus troont in een menschenziel, ontwaakt terstond de begeerte, God's Woord te gehoorzamen. Wie onderhoudt in onze dagen nog God's Woord?

Men doet hier en daar een greep uit den Bijbel en blijft daarop turen en erover debatteeren, maar de Schrift in haar geheel aannemen en beleven, dat doet men niet, omdat men den grooten Schriftverklaarder, den Heiligen Geest niet wil aanvaarden.

Velen lezen den Bijbel uit wetenschappelijk oogpunt, of uit nieuwsgierigheid, sommigen uit werkelijke belangstelling—maar zonder de voorlichting des H. Geestes zal Gods Woord nimmer tot de ziel spreken—het zal doode, dorre lectuur schijnen. Het menscheijk verstand behoort terzijde geschoven te worden en plaats te maken voor het geloof, wil men de Schrift verstaan. De Kerk van Christus heeft hare kracht verloren, omdat het Christelijk verstand niet meer geloof aan wonderen en teekenen, aan den Doop des H. Geestes, aan gezondmakingen door't gebed des geloofs, aan de spoedige wederkomst des Heeren.

Als men een krankzinnige in huis heeft, handelt men niet meer naar 't Woord van Jezus: „Werpt de duivelen uit”, maar men brengt zo iemand in een krankzinnigen gesticht. Is er een zieke, dan wordt de dokter gehaald of medicijn, en als 't niet snel betert, vraagt men opname

voor den patiënt in een ziekenhuis, terwijl de Schrift toch een duidelijke aanwijzing geeft hoe te handelen ingeval van krankheid.

„Is iemand krank onder u, dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den Naam des Heeren en het gebeds des geloofs zal den zieke behouden en de Heere zal hem oprichten. (Jakobus 5; 14, 15) Duidelijker kan 't al niet. De Bijbel spreekt nergens van ziekenhuizen, operaties en vochtige inwikkelingen—hij spreekt van *geloof*—en als men dat niet heeft, kan men niets verkrijgen van God. (Jakobus 1: 1:6 en 7).

Evenmin leest men in Gods Woord dat men ingeval van geldgebrek bij 't werk des Heeren, de hulp moet inroepen van liefdadige bioscoop- of tooneelvoorstellingen, van loterijen e. d. neen, de Schrift wijst rechtstreeks naar de Bron van alle goed van Wien alle goede gave afkomstig is, de Vader der lichten, Die gesproken heeft door Zijn Eengeboren Zoon: „Zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten?” of „Wat zullen wij drinken?” of Waarmede zullen wij ons kleeden? Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelsche Vader weet dat *gij al deze dingen behoeft*. „Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden. (Matth. 6 : 25-34.).

Vele menschen klagen, dat zij God gebeden hebben om uitkomst in verschillende zaken, maar dat er geen antwoord op volgde. Wat is de oorzaak van deze onverhoorde gebeden? De reden is eenvoudig, ongehoorzaamheid aan 't Woord: Zoek eerst het koninkrijk Gods”.

Als het koninkrijk Gods en zijn belangen bij u op den voorgrond staan, behoeft ge nooit bezorgd te zijn, want God zorgt dan voor uw eten, kleding, gezondheid enz. en zal u tot een zegenrijke persoonlijkheid maken.

Bezorgde menschen zijn geen christenen, die vol zijn van den Heiligen Geest, ze maken den Heiland en Zijn Woord tot leugenaars en geven een

slechten indruk van de goedertierenheid Gods, die ons alle dingen rijkelijk geeft om van te genieten. „Christenen, die bekommerd het hoofd laten hangen, zijn vraagteekens in het koninkrijk Gods.

Indien ge iets van God begeerd hebt in Jezus Naam, d w. z. in de liefde en het wezen van Christus, moogt ge vast op de verhooring rekenen, ook al blijft die eenigen tijd uit. Iedere berg van zorg en ziekte moet wijken voor het machtwoord des geloofs: Word opgeheven en in zee geworpen.

Er is slechts èèn voorwaarde aan verbonden: men mag niet twijfelen. *Wie niet zal twijfelen in zijn hart* zegt de Heer.

En hoe komt men aan een geloof dat nimmer twijfelt? Timotheus 1:19 geeft ons daar het antwoord op: „Houdende het geloof en een goed geweten; hetwelk sommigen verstooten hebbende, in het geloof schipbreuk geleden hebben.” en 1 Tim. 3:9 „*Houdende de verborgenheid des geloofs in een rein geweten.*”

Wilt ge een groot geloof hebben? Zorg dan dat gij in alles recht staat voor God en uw geweten rein is. Vele christenen zeggen: „Ik heb die en die zonde om Christus wille losgelaten toen ik bekeerd werd. „Dat is schoon en Gode welbehagelijk. Maar hebt ge *al* uwe zonden opgegeven?

Is daar niet een afgod, diep verborgen in uw hart? een band, waarvan ge geen afstand kunt

en wilt doen? Zijt ge vrij van iedere moedwillige en bewuste zonde? Gij moet uw aanvechtingen en verzoeken niet beschouwen als zonden. De satan kan u honderdmaal trachten te verleiden, maar indien ge de deur uwsharten gesloten houdt en met een vasten wil zegt: „Jezus is mijn Kracht. Hij woont en leeft in mij en ik ben der zonde gestorven”, zal de duivel spoedig van u wijken.

Sta op Gods Woord, ook voor de verlossing uwer zonden. Geloof dat het op Golgotha volbracht is en twijfel niet, „Waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. „Wanneer gij Gods kind geworden zijt, moet gij vrij zijn van iederen zondeband. Wij kunnen onmogelijk Christus aannemen en Zijn Woord verwerpen, want Hij is het Vleeschgeworden Woord Zelve. Jezus en Zijn Woord zijn één.

In Openbaring 19:11-13 lezen wij:

En ik zag den hemel geopend, den zie een wit paard. En Hij die daarop gezeten was, droeg den naam: Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelde met gerechtigheid en Hij voerde strijd.

Zijne oogen waren een vuurvlam, en op Zijn hoofd waren vele diademen.

En Hij droeg een naam, een geschreven naam dien niemand kende dan Hij alleen.

En Hij was gekleed in een gewaad met bloed gekleurd en Zijn naam luidde:

Het Woord van God

M. A.

Er is feest in mijn ziel, want de Heiland kwam in

*Met al zijn liefde en luister,
Zijn blik hergaf mij het leven weer,
Zijn glimlach verdreef het duister.*

*En in die ziel, waar zoo somber het was,
Begonnen er liëkens te zingen;
En als het er jubelt, en als het er kweelt,
Dan kan ik mij niet bedwingen.*

Er is feest in mijn ziel, want de Heiland kwam in

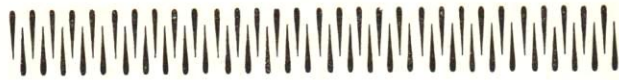
*En ik kán het niet voor mij houden!
Ik moet verkonden: „Zet open uw hart,
Laat Hem binnen, o jongen en ouden!*

*En mocht ik de eerste vogel soms zijn,
Die zóó kwinkelt en tiert in uw dreven,
O, laat Hem binnen!—En eer gij het weet
Zal uw koor het geleide mij geven!”*

*Dan moet ik grijpen naar pen en papier.
Om armelijk op te vangen
De echo van al dat gekweel en getier,
Van al die jubelzangen.*

*Maar wie er zélf juicht in het feestgenot
Van dat heerlijke nieuwe leven,
Die weet aan die echo beduidenis
En volle gestalte te geven!*

NELLIE.

Teekenen der tijden

TEN DOODE OPGESCHREVENEN

(Van het Lijden om Christus wil.)

in Rusland

Over de straat van een stadje, dat op den weg naar het vreeselijke Petschora ligt, hangt een grijze nevel. Daar komt van de gevangenis een groep van ongeveer 200 menschen, onder sterke bewaking van de G. P. U.-soldaten, de laatsten allen in pelsjassen gehuld. De groep bestond bijna alleen uit geestelijken, de meesten hunner hadden slechts zomerkleeren aan. Zij waren oogenschijnlijk afkomstig uit de zuidelijkste deelen des rijks. Zij hebben zich, zooals vrouwen dat doen, het hoofd met allerlei doeken omwikkeld, waaruit onverzorgde baarden en grijze haren golvend te voorschijn komen; aan de voeten schoenen, die met lappen zijn omwikkeld. Op den rug dragen zij in kleine zakjes hun boeltje mee. Zij zijn nauwelijks 1000 schreden van de gevangenis geloopt, of men ziet wankele gestalten, en zij hebben nog ongeveer 1000 schreden af te leggen. Vóór hen de ijsvelden en de Tundra. De Noordewind blaast zoo, dat hij ook sterke menschen kan omverwerpen. In deze streek ziet men om dezen tijd zelfs geen vogels vliegen. Hoevelen zullen het doel bereiken? Hij die deze groep zag, herkende onder deze meegesleepte menschen ook twee grijze priesters, die reeds ten tweeden male de verbanning tegemoet gingen. In een brief, die van een hunner kwam, wordt over den lijdensweg verteld. Tot de Petschora kwam nauwelijks de helft van de medereisgenooten. De anderen kwamen *onderweg van uitputting om*. Een aantal van hen waren de voeten afgevroren. Zij moesten achterblijven en vielen *ten prooi aan wolven of aan de harde vorst*. De twee priesters kwamen gelukkig aan bij de Petschora en schreven: „We hebben ons een hut getimmerd. Een menschelijke woning is er hier in de nabijheid niet. Zoo nu en dan komen de Samoeden op rendieren bij ons, maar zij gaan maar steelsgewijze met ons om, daar het hun verboden is, met verbannen te spreken. Wij voeden ons met visschen. Ons ontbreekt echter brood, maar dat kan toch niet gezonden worden, want *de post komt maar eens in de drie maanden*. Wij hebben de hutten ruimgebouwd en hebben nog lotgenooten opgenomen. Vroeger waren wij met ons zevenen, maar twee stierven aan scheurbuik. Het is bitter koud, wij

leven ten Noorden van den poolkring. Als wij wakker worden is dikwijls de haard met rijp bedekt. *Wij versagen niet, wij danken God, dat wij hier rustig mogen leven*. De anderen moeten bij geologisch werk helpen, naar nafta graven enz. Zij wonen niet vrij, maar in barakken en onder bewaking en kennen geen rust. Wij echter *kunnen zelfs het heilig Evangelie lezen. Bidt voor ons, zondaren!* Waarschijnlijk zien wij elkander niet weer. Een Samoede beloofde, dezen brief bij gelegenheid te verzenden. Wij weten niet, of hij in uwe handen zal komen.”—Nu, de Samoede is trouw geweest. Mogen ook wij zoo trouw zijn en aan hun verzoek voldoen; om voor ze te bidden!

Uit: „Uw Koninkrijk kome.”

Die edele sport.

Dezer dagen was er in Engeland een wedstrijd van twee jonge leren. Knapen van 20 en 21 jaren. Vijftig duizend menschen kwamen op Zondag naar die match kijken. Er werd dien middag 30.000 pond sterling geïnd, en elk dier twee helden, overwinnaar en overwonnen, zou 5000 pond ontvangen. De twee bokkers vloegen zóó razend op elkaar in, dat zij letterlijk uit elkaar g e r u k t moesten worden. De heele strijd duurde 3½ minuut.

Hoe Moskou stookt in ons Indië.

Handleiding voor oproer in reclame voor haarwater.—Omslag vertoonde Bijbelsche voorstellingen, doch de inhoud was communistisch.

Aneta seint uit MEDAN:

De gewestelijke recherche deed huiszoekingen bij bestuursleden van de „Partindo” en P. N. I. in verband met aanwijzingen, dat gepoogd werd, het verbod van vergadering illusoir te maken. Het resultaat was, dat vele bescheiden werden in beslag genomen, waaronder een brochure, welke met de post uit Nederland was gezonden in een enveloppe met een reclame voor haarwater. De brochure was getiteld „De Zaaier” en de omslag vertoonde Bijbelsche voorstellingen en de naam van de uitgeefster was Vereeniging tot Verspreiding van de Heilige Schrift.

De inhoud der brochure was echter zuiver communistisch en bevatte een handleiding voor onwettige actie.

Er zijn geen arrestaties verricht en het onderzoek der bescheiden duurt voort.

Uit de Ind. Courant.

Geestelijke Wasdom.

„Wast op in de genade en in de kennis van onzen Heer en Zaligmaker Jezus Christus”. (2 Petr. 3:18). Dit woord drukt precies uit, wat wij gelooven, dat Gods wil is ten opzichte van ons, die het leven des geloofs willen leven. Wij ondervinden werkelijk, dat Hij dien wasdom voor ons mogelijk maakt. In al de volheid hunner beteekenis nemen wij al Gods bevelen en beloften aan, daarop ziende, dat wij niet meer zuigelingen in Christus zijn, maar dat wij in Hem moeten opwassen, totdat wij komen tot den „volkomen mensch,” „tot de mate van de grootte der volheid van Christus.” Wij verheugen ons daarin, dat wij niet altijd zuigelingen behoeven te blijven, die met melk moeten worden gevoed; maar dat wij door ontwikkeling en oefening zulken worden, die behoefte hebben aan vaste spijs, bedreven in het woord der gerechtigheid, en bekwaam om het goede van het kwade te onderscheiden.

Wij gelooven in een groeien, dat waarlijk komt tot steeds volleren wasdom, en in een ontwikkeling, die werkelijk rijpe vrucht voortbrengt. Wij verwachten het einddoel, dat ons voorgesteld is, te zullen bereiken. En als wij ondervinden, dat wij niet op weg zijn naar dat doel, dan zijn wij overtuigd dat er iets ontbreekt aan ons groeien. Geen ouder zou tevreden zijn, wanneer een kind jaar na jaar dezelfde hulpeloze zuigeling bleef. En geen landman zou op zijn gemak zijn, wanneer zijn koren altijd in den halm bleef en nooit een aar of graan voortbracht.

Wassen beteekent vooruitgaan en vorderen in groei en rijpheid. Moet dat dan ook niet het geval zijn met ons „opwassen in de genade?” Gebeurt het niet dikwijls dat de Christen, die het meest verlangend was naar dien wasdom, en het ijverigst in zijne pogingen om dien te verkrijgen, aan het eind van het jaar moet erkennen dat hij niet zoo ver gevorderd is in zijne geestelijke ondervinding als aan het begin ervan; ja, dat zijn ijver en toegewijdeheid en gemeenschap met den Heer niet zoo heelhartig zijn als aan het begin van zijne christelijke loopbaan?

De moeilijkheid bestaat veelal hierin, dat zulke Christenen trachten om te groeien *tot* de genade in plaats van *in* de genade. Een roos, die op een hard en steenachtig pad groeit, kan onmogelijk naar den vruchtbaren bloementuin toe groeien. Ze zal op zulk een plaats altijd een kwijnend, ziekelijk leven leiden, terwijl ze in den tuin geplant, steeds zou toenemen in heerlijk, bloeiend leven.

Het volk van Israël, dwalende in de woestijn, is een gepast beeld van zulk een stilstaan in wasdom. Toen zij te Kadesbarnea waren geko-

men, waren ze op de grenzen van het land Kanaän en hadden gemakkelijk daar in kunnen trekken. Maar toen begonnen ze met hun vermoeiend ronddolen veertig jaar lang, en waren aan het einde van dien tijd niets nader aan het beloofde land dan aan het begin.

Al hun rondwalen in de woestijn en al hun vermoeienis hadden niet één duim van het beloofde land in hun bezit gesteld. Om het in bezit te kunnen nemen, moesten ze noodzakelijk er eerst intrekken. En om in de genade te kunnen groeien, is het noodzakelijk om eerst ingeplant te worden in de genade. Toen de Israëlieten eenmaal in het land waren, was het spoedig in hun bezit. En is iemand eerst in de genade geplant, dan is de wasdom van het geestelijk leven welig en boven denken voorspoedig. Want genade is een vruchtbare bodem en de planten, die daarin groeien, krijgen een verbazende groei-kraft. Zij worden verzorgd door een Goddelijken Landman, worden verwarmd door de Zon der gerechtigheid en nat gemaakt door den dauw des Hemels. Het is dus niet te verwonderen, dat ze vrucht voortbrengen, sommigen dertig, anderen zestig en weer anderen zelfs honderdvoudig.

Maar men zou kunnen vragen: „Waarin bestaat dat groeien in de genade?” Het is moeilijk deze vraag te beantwoorden, omdat zoo weinigen een besef hebben, wat de genade van God in werkelijkheid is. Te zeggen, dat genade vrije, onverdiende gunst is, geeft maar een weinig weer van hare beteekenis. Zij is de onverhinderde, wondervolle, onbepaalde liefde van God, op ontelbare manieren over ons uitgestort, zonder maat of grens, niet naar onze verdiensten, maar naar Zijn onmeetbaar hart, vol van een liefde, die de kennis te boven gaat, ja onbegrensd in hoogte en diepte.

Ik vrees soms, dat aan het woord „liefde” een gansch verkeerde beteekenis gehecht wordt, wanneer het Gods liefde geldt. Men schijnt te meenen, dat Gods liefde hard is, en zelfzuchtig en op een afstand, bekommerd over eigen verheerlijking en onverschillig aangaande het lot van anderen.

Doch als menschelijke liefde ooit teeder was, en zelfverloochenend en gehecht; - als zij ooit kon dragen en verdragen; - als zij ooit blijmoedig kon lijden voor een geliefde; - als zij ooit gewillig was om zichzelf uit te gieten in vrijgeevige zelfopoffering ten behoeve van het voorwerp harer zorgen, - dan is de Goddelijke Liefde oneindig meer teeder, en zelfopofferend, en gehecht, en blijde om te dragen en te verdragen en te lijden, en begeerig om Hare beste gaven en zegeningen met kwistige hand te geven aan de voorwerpen van Hare zorg.

Smelt al de teederste liefde, die ge ooit gekend hebt, tezamen; de diepste liefde, die gij ooit hebt gehoord; hoop daarop al de liefde van alle liefhebbende harten in de wereld; verme-

nigvuldig dit alles tot in het oneindige en dan zult ge een flauw, schemerend gezicht hebben van de liefde en de genade van God.

Welnu, om te kunnen „groeien in de genade,” moet de ziel geplant zijn in het Hart van deze Goddelijke Liefde, - daardoor van alle zijden omringd, daarin geheel gedompeld. De ziel moet zich geheel overgeven aan de blijdschap daarvan en moet weigeren iets anders te weten. Zij moet groeien in het bewustzijn van die Liefde; alles overgeven aan Hare zorg, en geen zweem van twijfel hebben, dat Zij niet alles wèl zal maken.

Het groeien in de genade staat tegenover de pogingen van het eigenik. Het beteekent, dat wij onzen geestelijken wasdom zoowel als al het andere in ons geestelijk leven overgeven in de hand van onzen Heer, en het daarin laten. Het wil zeggen: zóó tevreden te zijn met onzen Landman en met Zijne bekwaamheid en wijsheid, dat we geen vraag opperen aangaande Zijne wijze van behandeling of Zijn plan van bearbeiding. Het beteekent te groeien, zooals de leliën groeien; zooals het kleine kind groeit, zonder bezorgdheid of bekommernis; te groeien door de kracht van een Goddelijk levensbegin-sel, dat niet anders kan dan groeien; te groeien, omdat Hij, die ons geplant heeft, en Wiens leven in ons woont, ons gemaakt heeft met het doel om te groeien.

Dat is toch zeker de bedoeling geweest van den Heer, toen Hij zeide: „Aanmerkt de leliën, hoe zij wassen! Zij arbeiden niet en spinnen niet en voorwaar Ik zeg u, dat ook Salomo in al zijne heerlijkheid niet is bekleed geweest gelijk een van deze;” Of waar Hij zeide: „Wie van u kan door bezorgd te zijn een el tot zijn lengte toedoen?” - Er is geene zelfpoging in het groeien van een kind of een lelie. De lelie spant zich niet in om te groeien, maar door een inwendig levensbegin-sel en door de koesterende zorg van Gods voorzienigheid, en de behandeling van den tuinier, door de hitte der zon en het vallen van den regen, groeit en bloeit zij, en ontwikkelt zich tot de schoone plant, die God bestemd heeft, dat zij worden zal.

Het gevolg van zulk soort groeien in het geestelijk leven is zeker. Zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid was niet gekleed gelijk een van Gods leliën. Hoe wij ook mogen arbeiden om voor onszelven geestelijke kleedingstukken te maken, - hoe we ons ook mogen inspannen in onze pogingen om geestelijken wasdom te verkrijgen, we zullen daarmee niets uitrichten. Wat wij door eigen inspanning zullen maken, zijn voddën, vergeleken met de schoone kleeding, waarmee de Hemelsche Landman de planten versiert, die in den tuin Zijner genade en onder Zijne teedere zorgen groeien.

Kon ik toch maar elk mijner lezers doen inzien, hoe gansch onmachtig wij zijn in dit opzicht, dan ben ik overtuigd, dat veel van de

vermoeiende inspanning en drukkende zorg over hun geestelijken toestand dadelijk zou wegvallen.

Veronderstel dat een kind het verkeerde denkbeeld had van de noodzakelijkheid van eigen inspanning om te kunnen groeien, en dat hij zich op allerlei manieren ging uitrekken om de verlangde lengte te bereiken. Hij mag zijne dagen en jaren doorbrengen in vermoeiende inspanning, maar het gezonde groeien zal juist door die pogingen gehinderd worden.

Geen kind doet ooit zoo iets dwaas. Doch ik vrees, dat velen van Gods kinderen wel die dwaasheid begaan. Zij begrijpen, dat zij behooren te groeien en zij ondervinden in zich een natuurlijk verlangen om op te wassen; maar inplaats dat zij den Goddelijken Landman toelaten te zorgen voor hun wasdom, hetgeen toch alleen Zijn werk is, willen zij dit zelve van brengen door zelf hunne geestelijke kleederen te maken; en het gevolg is, dat ze hun level-doorbrengen in vermoeiende zelfpogingen, waardoor hunne kracht wordt uitgeput, terwijl ze telkens weer tot de ontdekking komen, dat ze, tot hunne droefheid, eerder achteruit zijn gegaan dan vorderingen te make .

Wij allen hebben noodig om te letten op de leliën des velds, en hun geheim te leeren. Groeit, lieve kinderen van God! maar groeit bid ik u, op Gods manier. Ziet toe, dat gij in de genade geplant zijt, en laat dan den Goddelijken Landman toe om u op Zijne manier en met Zijne middelen te bearbeiten. Plaatst uzelf in den zonnenschijn van Zijne tegenwoordigheid, en laat de dauw des hemels op u dalen, - en ziet dan wat het gevolg zal zijn. Bladeren en bloesems en vruchten zullen op hun tijd komen; want het werk van uw Landman kan niet mislukken. Weest alleen op uwe hoede, dat niets zich plaatst vóór de stralen van de Zon der gerechtigheid, of vóór het neervallen van den dauw des hemels.

Een gering bedeksel kan den zonnenschijn en den dauw weerhouden, en zoo zou de plant verwelken, terwijl er toch geen gebrek is aan zonnenschijn of aan dauw. De geringste hindernis, die zich tusschen Christus en uwe ziel plaatst, zal oorzaak zijn, dat gij inkrimpt of verwelkt, zooals een plant onder een korenmaat. Houdt de lucht van uw geestelijken atmosfeer rein, en werpt daartoe elken toegang wijd open, waardoor de gezegende invloeden van Gods zorg kunnen binnenstroomen, - de invloeden, die Hij op u laat werken.

Verwarm u in het zonlicht van Zijn liefde. Drink van de wateren Zijner goedheid, houd het aangezicht naar Hem gekeerd, zooals de bloemen naar de zon. Zie op Hem, en ontvang van Hem - en uwe ziel zal leven en groeien.

Doch - zou men kunnen inbrengen - wij zijn geen ziellooze bloemen, maar denkende menschelijke wezens, met persoonlijke krachten en persoonlijke verantwoordelijkheid. Dat is volkomen waar, en daarom bestaat er dit belangrijk

onderscheid, dat wat de bloem van natuur is, wij moeten zijn door een bewuste en vrijwillige overgave. Het beteekent, dat wij alle bedrijvigheid van het vleesch als zoodanig moeten afleggen en God moeten toelaten om in ons te werken. Het eigen-ik moet opzij gaan, opdat God Zijn werk kan doen.

Gij behoeft geen pogingen aan te wenden om te groeien, maar laat het uw toeleg wezen om als een rank in den Hemelschen Wijnstok te blijven. De Goddelijke Landman, die voor den Wijnstok zorgt, zal ook voor u zorgen, indien ge Zijne rank zijt en Hij zal u zoo besnoeien en bevochtigen en verzorgen, dat gij zult groeien en vrucht voortbrengen, en gij zult als de lelie, gekleed zijn in een kleeding zoo schoon, dat die van Salomo in vergelijking daarmee nietig zal zijn.

Maar hoe, wanneer het u toeschijnt, alsof ge op dit oogenblik in ongunstige aarde zijt geplant, waar niets groeien kan? - O plaats uzelf slechts in de handen van den goeden Landman en Hij zal dadelijk die woestijn „doen bloeien als een roos” en „waterfonteinen doen ontspringen in de wildernis.” Want de belofte is gewis dat de man, die zijn vertrouwen op den Heer stelt, zal zijn als een boom, die aan het water geplant is en zijne wortelen uitschiet aan een rivier, en hij gevoelt het niet, wanneer er eene hitte komt, maar zijn loof blijft groen; en in een jaar van droogte zorgt hij niet en houdt niet op van vruchten te dragen. (Jer. 17:8).

Onze Goddelijke Landman is machtig om iederen grond, hoe die ook zij, te veranderen in genade-grond, van het oogenblik af, dat wij onzen wasdom in Zijne hand stellen. Hij behoeft ons niet in een anderen akker over te planten, maar juist dáár waar wij zijn, in dezelfde omstandigheden waarin wij verkeerden, doet Hij Zijne zón over ons opgaan en Zijn dauw op ons neerdalen en verandert de dingen, die vroeger onze grootste struikelblokken waren, in de meest gezegende middelen tot onzen wasdom.

Het hindert niets aan ons geestelijk leven wat de uitwendige omstandigheden zijn, waarin wij leven. Wij moeten onzen Heer in alle dingen vertrouwen. Hij is toch zoo wijs en liefdevol, dat we gerust ons geheele vertrouwen op Hem kunnen stellen; en of Hij stormen of wind of regen of zonnenschijn of droogte zendt, - alles moeten we uit Zijne hand aannemen met het onwankelbaar vertrouwen, dat Hij, die ondernomen heeft om ons op te kweken en tot volmaaktheid te brengen, den besten weg kent tot het bereiken van Zijn doel, en dat Hij over al onze levensomstandigheden beschikt, en die naar Zijn wil regelt, bepaaldelijk met het oog op onzen wasdom in geestelijk leven.

Geef dan al uwe pogingen om te groeien op en geef u geheel over in de hand van den Hemelschen Landman, die alleen in staat is om deze zaak te bevorderen. Geen moeilijkheden

kunnen Hem dwarsboomen. Zoo gij uzelf slechts volkomen in Zijne handen overgeeft en Hem toelaat Zijn weg met u te volgen, kan geen vertraging van uw wasdom in het verleden, - geen dorheid in uw innerlijk leven, geen mismaaktheid of gebrek in uw geestelijke ontwikkeling - het volmaakte werk, dat Hij in u wil volbrengen, ook maar in het minst hinderen.

Zijne eigen belofte tot Zijne afkeerige kinderen verzekert het u. „Ik zal hunne afkeerigen genezen,” zegt Hij, „Ik zal hen vrijwillig liefhebben. Ik zal Israël zijn als de dauw, hij zal bloeien als de lelie en hij zal zijne wortelen uitslaan, als de Libanon.” - En wederom: „Vrees niet, want de weiden der woestijn zullen weder jong gras voortbrengen, want het geboomte zal zijne vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom zullen hun vermogen geven. En de dorschvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen van most en olie overloopen. Alzoo zal ik ulieden, de jaren vergelden, die de sprinkhaan en de kever en de kruidworm en de rups heeft afgegeten. En gij zult overvloedig en tot verzadiging eten en prijzen den naam des Heeren uw Gods die wonderlijk bij u gehandeld heeft en Mijn volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid”. (Joël 2).

O zoo gij slechts recht kondet begrijpen wat de eigenlijke bedoeling van uw Heer was, toen Hij zeide: „Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet en spinnen niet.” Deze woorden geven ons een afschildering van een leven en een wasdom geheel verschillend van het gewone leven en den wasdom van vele Christenen, - een leven van zielerust, en een geestelijk groeien zonder inspanning; - en toch bekrond met heerlijke vrucht!

Hiervan mogen wij verzekerd zijn, dat al de middelen van Gods oneindige genade zullen worden aangewend tot den wasdom zelfs van het kleinste bloempje in Zijn geestelijken tuin. En evenals het viooltje stil in hare nederige plaats blijft, zonder zich te bemoeien met de gangen van den wind of met het vallen van den regen, zoo moeten ook wij vergenoegd zijn met Gods dagelijksche beschikking angaande ons, zonder onrustig te zijn over wat er rondom ons voorvalt, en overtuigd dat alle dingen moeten dienen tot onzen wasdom.

Dit is het „opwassen in de genade”, dat God voor ons bestemd heeft, en waarin ik van harte geloof, - een groeien zonder bezorgdheid of bekommernis van onzen kant, - een werkelijk toenemen in wasdom, dat uitloopt op bloesem en vrucht; een leven als van „een boom geplant aan waterbeken die zijne vrucht geeft op zijn tijd, welks blad niet afvalt en al wat hij doet zal welgelukken.” - Mochten wij allen zuke planten zijn, die, zooals de leliën het aangezicht der zón aanschouwen en daarin groeien en bloeien en die, door het zien van de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel, naar datzelfde Beeld naar gedaante worden veranderd, van heerlijkheid tot

heerlijkheid door des Heeren Geest.

Wellicht zijn zulke planten in Gods tuin er zich niet eens van bewust dat ze groeien. Hun Heer heeft gezegd dat ze in Hem zouden blijven, en heeft beloofd, dat ze dan zekerlijk veel vrucht zouden dragen. Daarop vertrouwen zij, en dus zorgen ze alleen dat ze in Hem blijven, - dat is hun deel van het werk. Het opkweken, het doen groeien, de bearbeiding, en de besnoeiing laten ze geheel over aan hun goeden Landman, die alleen de macht heeft om over deze zaken te beschikken en die ze tot stand zal brengen. Zulke zielen zijn niet bezig om zichzelf gade te slaan; ze zijn voortdurend bezig met op Jezus te zien. Zij „arbeiden en spinnen niet” ter verkrijging van hunne geestelijke kleederen, maar stellen zichzelf in de hand van hun Heer om door Hem, naar Zijn welbehagen te worden bekleed.

Zulke menschen hebben eigen inspanning en zelfvertrouwen laten varen. Vroeger streefden zij er naar om hun eigen tuin en tegelijkertijd hun eigen tuinier te wezen en matten zich af om die zware plichten na te komen. Nu zijn ze tevreden met de planten te zijn in den tuin van hun Goddelijken Tuinier, die Zichzelf verantwoordelijk heeft gesteld voor hunne getrouwe verzorging. Hun eigen belang is verdwenen, overgemaakt in de handen van een Ander; en het eigen-ik wordt in toenemende mate niets in hen, Christus hun alles.

Wij weten allen, dat groeien niet een zaak is van inspanning, maar het gevolg van een inwendig levensbeginsel. Het meest mogelijke reken en trekken zal een dooden boom niet doen groeien; maar een levende boom groeit zonder rekenen. Het is dus duidelijk, dat het ééne noodige is: om in u te ontvangen een groeiend leven, dan zult ge noodwendig groeien. Dit

groeiend leven is het leven „verborgen met Christus in God,” het wondervol Goddelijk leven van den inwonenden Heiligen Geest. Wees slechts daarvan vol, lieve lezer, en ge zult noodwendig groeien, ook al zijt ge er u niet van bewust. Wees niet bekommerd over uw wasdom, maar maak er werk van, dat gij het groeiend leven verkrijgt. (Is het geen gebod van onzen Heer ook voor ons: „Ontvangt den Heiligen Geest!”) Blijf in den Wijnstok, en laat Zijn leven in uwe geestelijke aderen vloeien. Leg geen hinderpalen in den weg voor Zijne levenwekkende kracht „die in u werkt al het welbehagen van Zijn wil.”

Geef uzelf over aan Zijne liefderijke behandeling. Laat Hem toe uw groeien te regelen, zooals Hij wil. Doe niet zooals onwetende kinderen, die voortdurend den grond omwroeten om te zien, of het zaad ontkiemt. Vertrouw uw Goddelijken Landman geheel en altijd. Ontvang de beschikking voor elk oogenblik uit Zijne dierbare handen. Hij weet wat juist nu voor u noodig is, regen of zonneschijn. En ten laatste ook in deze zaak geldt het gebod: „Zijt in geen ding bezorgd, maar laat uwe begeerten door bidden en smeeken, met dankzegging, bekend worden bij God en de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uwe harten en zinnen bewaren in Christus Jezus”.

„De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij zal wassen als een cederboom op Libanon. Die in het huis des Heeren geplant zijn, dien zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. In den grijzen ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn.” (Ps. 92).

Uit: „Des Christens Heilgeheim.”

(Heiligmaking).

Een Neger-samenkomst in Amerika.

door

E. SARTORIUS.

Wij bevonden ons voor de eerste maal, als eenige Europeanen temidden van een Neger-samenkomst, die langer dan twee uren duurde. Het gebouwtje droeg den naam: Abessinitische Baptistenkerk. Het was voor mij een bijzondere treffende gebeurtenis, deze meeting met afstammelingen van vroegere slaven te mogen bijwonen, hoewel hun optreden tijdens dezen dienst mij wel wat vreemd voorkwam.

Een zangkoor, bestaande uit \pm 12 zangers en zangeressen, gekleed in wit en blauw geruite uniformen, en met een soort studentenmuts in dezelfde kleuren op 't hoofd, opende de godsdienstoefening met een lied. Er werd veel en schoon gezongen.

De voorganger trad daarna naar voren, voor 't aanvangsgebed. Bijna iedere zin werd onderbroken door luide uitroepen in de gemeente. De bidder begon met te danken voor het heil dat wij in Christus hebben. „Ja Heer, wij danken u”-klonk het van rechts en van links uit de zaal. Daarna werd gebeden voor de Chineezers, die gebrek lijden in Amerika, voor Indië, ja voor alle volken over de aarde verspreid. De geheele zaal leefde mee en ondersteunde het gebed met luide kreten.

Aandoenlijk klonk de slotbede: Heere, voer ons ras toch weder terug naar de vaderlandsche kusten en laat ons volk het heil in Christus vinden. „De extase steeg meer en meer in de

zaal, bij herhaling werden dezelfde woorden uitgesproken en allen waren diep onder den indruk.

Dan begon de prediking. De leider behandelde de geschiedenis van 't bootje midden op de zee, door storm schier overweldigd, terwijl de Heer sliep beneden in het ruim. Tot tekst koos hij: Waar is uw geloof?"

De voorganger liep heen en weer op het platform en klapte herhaaldelijk in de handen om zijn prediking kracht bij te zetten. Als bij een catechisatie stelde hij herhaaldelijk vragen; op levendige en opgewekte wijze.

„Waar is uw geloof, gij christen? Waar is 't geloof van Mr. Hoover (de president der Ver. Staten). Is zijn geloof op God?"

Een stem uit de zaal: No, Sir!"

Zal zijn vertrouwen op menselijke instellingen, commissies en compromissies hem kunnen helpen?"

„No, Sir!"

Ook de volkenbond kwan aan de beurt. Kan deze ons redden? Uitroepen in de zaal: Neen, Christus alleen kan ons redden. Algemeene bijval: „Ja, Jezus alleen kan het".

„Hadden de discipelen geloof? Antwoord: Ja".

„Neen," zeide de voorganger- „als zij 't ware geloof hadden gehad zouden zij den Heere rustig hebben laten voortslapen. Er bestaat een schijn-geloof, waarbij men God alleen aanroeft als men in nood zit- doch het ware geloof vertrouwt altijd.

Twee uren duurde deze godsdienstoefening, maar niemand scheen moe te worden. Men kwam sterk onder den indruk, dat mannen, vrouwen en kinderen met gespannen aandacht deelnamen aan de preek. Het was een vurige en levendige meeting.

Hoe maken deze negers ons beschaamd.

Uit „Mehr Licht".

Mijn vader verkoopt niet.

Een moeder lag stervende; haar door de koorts verschroeide lippen snakten naar iets verfrisschends. Bij haar bed stond haar 14-jarig dochtertje. Plotseling kwam zij tot de gedachte, dat zij zulke heerlijke druiven in de broeikassen van het koninklijke slot gezien had. „O, als ik toch maar zoo'n tros voor moeder kon krijgen!"

Weg ging zij in alle haast en spoedig kwam zij bij de portierswoning. De soldaat, die op wacht stond, vroeg haar naar haar boodschap.

„Ik wil den koning spreken", zei het meisje.

„Dat is onmogelijk", antwoordde de stugge soldaat.

„Maar moeder is stervende" smeekte zij.

„Ik mag niemand door dit hek laten", was het antwoord.

Het arme kind werd moedeloos en barstte in tranen uit. — Op datzelfde oogenblik kwam de

zoon van den koning aanrijden, en bewogen door de droefheid van het arme meisje, vroeg hij de reden van haar droefheid, en zich tot haar keerende, zeide hij: „Wel, wat wil je van den koning?"

„Och mijnheer, Moeder is stervende en nu wilde ik aan den Koning vragen, wat ik geven moet voor zoo'n tros heerlijke druiven. Moeder heeft zoo'n dorst", en de tranen vloeiden al meer en meer.

Hij beval haar hem te volgen en toen zij in een van de broeikassen waren, knipte hij zelf een groote tros druiven af en gaf ze haar, zeggende: „Mijn vader geeft, hij verkoopt niet", en hij verliet haar met de voldoening, dat het kind nu het kostbare fruit aan haar stervende moeder kon brengen. De druiven waren kostbaar, maar zij konden niet gekocht worden. Toch konden ze door liefde ontvangen worden.

Zoo is het met Gods zaligmakende genade. Zelfs voor alle schatten der wereld kan zij niet gekocht worden. Het eeuwige leven is het geschenk van God. Alzoo lief had God de wereld, dat Hij Zijn eeniggeboren Zoon voor U gaf. En Gods Woord zegt, dat Hij mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen.

Uit Alg. Prot. Weekblad.

Duistere machten.

Verlos ons van den Booze.

De „wereld van geestelijke boosheden in de lucht," waarvan de apostel spreekt, de wereld der demonen (gelijk er in het oorspronkelijke staat) die ons omringt, is naar mijne overtuiging een ontroerende werkelijkheid, waarmede wij veel te weinig rekenen.

Dat een dronkaard of een speler in de macht der zonde is, die hem bindt, een gevangene in ketenen, dat verstaan de menschen goed. Maar dat er ook andere ketenen zijn, uitwendig niet zoo verschrikkelijk, maar des te geweldiger en gevaarlijker, helaas dat verstaan de menschen niet.

Onze Bijbel spreekt veel van demonen, van machten, die den Satan, den Vorst der Duisternis, in zijn strijd tegen de menschenzielen bijstaan. Men spreekt in den volksmond nog wel eens van den „gierigheidsduivel", van den „drankduivel", van den „duivel des toorns", maar dat is dan nog gedeeltelijk slechts als figuurlijke taal bedoeld. Ik ben echter verzekerd, dat er mogelijkheid bestaat geheel onder de macht van booze geesten- en dat niet in figuurlijken, maar in heel reëlen zin! - te geraken.

Men kan het dikwijls opmerken dat menschen buitengewoon kwaadaardig, onrein, onberekenbaar zijn, zoodat gij waarlijk voor hen sidderen moet en in zeer vele gevallen zijn daar dan direct-demonische invloeden werkzaam. In onzen tijd vooral is het noodig met allen nadruk erop te wijzen dat het omgaan met kaartleggers, waarzeggers, menschen, die vee of kranken „bespreken” of „zegenen”, een *groot* gevaar voor ziel en lichaam medebrengt. Ik heb nog onlangs het volgende, welgestaafde geval gehoord.

Een jong meisje ten plattenlande werd door een zware ziekte bezocht. De ouders konden het lijden van het arme kind ten slotte niet meer aanzien en brachten ze naar een man, die haar „besprak”, Hij berispte hen dat zij eerst zoo *laat* tot hem kwamen, maar hij wilde toch nog wel helpen en hing het kind een amulet om den hals, met den uitdrukkelijken raad het nooit af te doen en het nooit aan een ander te vertoonen. Het meisje *werd* inderdaad gezond en *bleef* gezond. In later jaren had er in dat dorp een evangelisatie-samenkomst plaats en ook dat meisje kreeg daar diepe indrukken, maar zij kon absoluut geen vrede vinden. Zij ging tot den geloovigen leeraar dier plaats om eens haar bekommering voor hem uit te spreken, en die hoorde toen voor het eerst van die „tooverwerking” (ik kan het niet anders noemen) van voorheen en van het amulet, dat zij droeg. Met nadruk verzocht hij haar toen hem dat voorwerp te overhandigen. Het meisje kwam in de hevigste opwindung. Zij zeide dat het haar ten stelligste was verboden geworden het ooit iemand in handen te geven, het af te doen of te openen. Toen de predikant haar uitlegde dat het hier werkelijk een satanische macht *gold* en dat zij zonder afstand van dat voorwerp te doen *nooit* tot vrede zou komen, gaf zij sidderend en bevend na zwaren strijd het ding weg. De leeraar opende den kleinen reep papier, die om een steentje gewonden was en las het ontroerde kind voor wat daarop geschreven stond. Het waren deze woorden: „Satan, ik gebied u deze ziel te sparen totdat gij haar voor den afgrond komt halen.”

Dergelijke, niet altijd even afschuwelijke verbindingen met donkere machten, ontstaan bij al die menschen, die naar waarzeggers gaan, zich onder aanroeping van den Drieënen God laten „belezen” of bepreken, bij toe- of afnemende maan of bij volle maan zekere voorschriften opvolgen, die zich door personen van twijfelachtig karakter laten hypnotiseeren of de toekomst voorspellen, kortom die op eenigerlei wijze de grenzen, die God in Zijn wijsheid door Zijn Woord en gebod gesteld heeft, overschrijden.

Paulus wist het wel waarom hij aan de Efeziërs schreef: „Wij hebben den strijd niet alleen met vleesch en bloed, maar met de vorsten en machten der duisternis, met de booze geesten, die er onder den hemel zijn.”

Onvergetelijk is mij een bladzijde uit een boek van Pastor Keller, die ik uit mijn geheugen, waarin zij als het ware is ingebrand, hier weergeef.

Mij werd eens, zoo verhaalt die Godzalige en alleszins betrouwbare man mij werd eens medegedeeld dat een oude, onbeschaafde vroedvrouw, die in een naburige gemeente jarenlang gewoond en haar plichten nauwgezet verricht had, plotseling uren doorleefde, waarin zij den indruk van bezetenheid maakte. Zij heette Suzanna Brandstätter (indien ik mij niet vergis), was 64 jaar oud, klein van gestalte en zwak van lichaam.

Daar ik een week later toch in haar buurt moest zijn, ging ik op zekeren avond naar dat bepaalde dorp heen. Het zal ongeveer 7 uur s'avonds geweest zijn, toen men de zieke in mijn kamer bracht, Zij was bescheiden en gedrukt, maar volkomen helder van hoofd en toen ik haar vroeg wat haar toch eigenlijk scheelde, zeide zij mij met een zachte stem, waarin de tranen zich bemerkbaar maakte: „Ik weet niet wat er met mij gebeurd is, maar ik geloof dat de Zigeuners mij betooverd hebben. 's Morgens en 's avonds om 9 uur wordt ik plotseling heelemaal anders. Dan komt er een booze geest over mij en ik moet slechte woorden spreken, die ik volstrekt niet *wil*, en moet ik allerlei dingen doen, waaraan ik geen oogenblik gedacht heb en waarover ik mij later schaam; daarom geloof ik dat ik de zonde tegen den H. Geest bedreven heb en verloren ben. De duivel heeft macht over mij gekregen en ik kan er niets meer aan doen.”

Bij deze woorden gleed zij van haar stoel op den grond, hield de handen voor haar gezicht en begon bitterlijk te weenen. Ik trachtte haar tot rust te brengen, troostte haar en zeide dat Jezus machtiger was dan alle kwaad en dat niemand eenige schade kan aanbrengen aan de gene, die door Jezus beschut wordt. Ik bad met haar en zij werd daarop geheel en al rustig.

Ik ging nu naar een andere kamer en had daar een samenkomst met eenige boeren over den bouw van een kape. Ik dacht verder niet meer aan Juffrouw Brandstätter. Maar nog waren wij bij elkander, het zal een paar minuten na negenen zijn geweest-toen wij plotseling uit de kamer naast ons een woest en wild gehuil hoorden, dat door een grove mannenstem werd voortgebracht. De boeren stonden verschrikt op en zeiden: „Dominee, nu komt het, nu heeft Brandstätter haar boozen geest.” Toen ik de deur opende, stond zij met verwarde haren in een hoek van het vertrek terwijl haar oogen op onheilspellende wijze gloeiden. Ik ging naar haar toe en wilde haar kalmeeren. Maar zij brak in woest gegil uit en sprak de afschuwelijkste vervloeking en lasteringen uit. Nu greep ik moed, trad dreigend op haar toe en gebod haar te zwijgen. Maar mijn woord had niet de minste uitwerking, terwijl ik een onverklaarbaren angst voelde alsof iemand mij in het oor fluis-

terde: „Maar wat wilt *gij* toch eigenlijk hier doen? *Gij* zijt zelf niet trouw en geloovig genoeg om hier als meester te kunnen optreden. Breng liever uzelf in *veiligheid!* „Ik beproefde nog te bidden, maar haar wilde schreeuwen en lasteren stoorde mij zòd dat ik met den indruk een smadelijke nederlaag te hebben geleden naar de boeren in de aangrenzende kamer terugkeerde.

Zòd kon de zaak toch niet blijven en na eenig overleg vond ik den volgenden uitweg.

In mijn gemeente, vlak tegenover de pastorie, had de kosteres, een oude, half doove, maar resolute en verstandige weduwe, nog een kamertje beschikbaar. Dat wilde ik voor Juffrouw Brandstätter huren. Dan kon zij mij telkens roepen wanneer de aanvallen kwamen. Zoo geschiedde het ook en ik heb mij wekenlang trouw met haar ingelaten. Als zij die aanvallen niet had, was zij bescheiden, vlijtig, netjes, maar zeer gedrukt, als viel elke schrede haar moeilijk, maar waren de aanvallen dàar, dan was zij zòd onbehoorlijk en gemeen in haar uitdrukkingen en gedragingen, dat het niet aan te hooren was. Dan kon zij soms plotseling de vlucht nemen en de heide zòd snel door loopen, dat een gezond mensch haar nauwelijks bij kon houden.

Eens probeerde ik haar in de kerk te krijgen en bracht ik haar in de godsdienstoefening, die des Zomers vroeg begon, maar reeds bij het lezen der liturgie kreeg zij haar aanval en onder hevige verwenschingen liep zij de kerk uit, zoodat ik de grootste inspanning noodig had om mijn dienst te kunnen voortzetten.

Ik moet eerlijk bekennen dat de zaak mij hoe langer hoe zwaarder ging wegen. Boeken, die ik hierover kon raadplegen, bezat ik niet. Menschen, met wie ik erover kon spreken, waren er niet en meer en meer werd het voor mij de groote vraag: „*Is Jezus* werkelijk machtig dezen invloed van den duivel te *verbreken?* Zoo ja, waarom komt *Hij* dan ook niet *hier* tot overwinning?” Ik bad steeds inniger om klaarheid en kracht en langzamerhand concentreerden zich al mijn denken en worstelen op deze eene zaak.

Op zekeren morgen werd ik wederem geroepen en nu was wel het hoogtepunt van deze verschrikkingen bereikt. Die arme, arme vrouw! Zij lag te bed en gilte mij toe, met die merkwaardige mannenstem, die zij alleen tijdens haar aanvallen had: „*Ik weet heelemaal niet* wat je hier toch wilt. *Ik ben niet Suzanna Brandstätter*, ik ben de zigeuner Elkimo en ik heb je jaren geleden reeds gezien.”

En nu volgde er de beschrijving van zekeren avond, dien ik inderdaad in een klein Joodsch logementje, in een verafgelegen streek van Rusland, had doorgebracht en een herhaling van het gesprek, waarbij niemand anders tegenwoordig was geweest dan een oude Doopsgezinde boer en de Joodsche herbergier. Het gold onbeteekenende dingen, maar alles werd door haar verhaald, alsof de spreker, die uit *haar* mond zijn

eigen herinneringen meedeelde, van dit alles ooggetuige was geweest. Ik stond verstijfd van ontroering dit verhaal aan te hooren, toen de spreker op eens van thema veranderde en in zeer beschaafd Hoogduitsch, zooals de vrouw het *nooit* kon spreken, de schoonheid van Egypte, de kleurenpracht van een zonsopgang aan den Nijl beschreef en vervolgens de natuur aldaar met een geestdrift teekende, die mij in de hoogste verwondering bracht. Plotseling hield de spreker op en met haar oude vermagerde handen bewerkte de vrouw woedend haar gelaat. Ik sprong terhulp om met een vasten greep die handen van haar gezicht af te halen, wat mij echter met de grootste inspanning nog maar nauwelijks gelukte. In dat oogenblik zag ik op de borst der oude vrouw een klein lederen zakje, dat aan een fijn koord om haar hals hing. Aan een plotselinge ingeving gehoorzaamend greep ik dat zakje vast. Daar weerklonk nog eens de harde mannenstem van zoo straks en riep wild dreigend: „Geef het zakje niet af!” Maar met een sterken ruk had ik het koord verbroken en het ding in bezit genomen.

Nu was alles voorbij.

Zwaar ademend zonk de vrouw op haar kussen neer, viel in een langen slaap en genas langzaam, zonder dat de aanvallen ooit meer terugkwamen.

Thuisgekomen sneed ik dat lederen zakje open. Het bevatte een perkamenten strook, waarop eerst eenige zinneloze Hebreuwsche woorden stonden en daarop in Latijnsche letters: „Ik ben het, die de zeven koortsen in mijn hand heeft en de zeven krachten kan laten uitgaan, en wanneer *gij* dit verbergt en in mijn naam gelooft, zal u alles gelukken en zal ik u beschermen.” Daarop volgden weer eenige zinneloze Hebreuwsche woorden.

Na eenige dagen was de oude vrouw weer zòdver dat ik met haar spreken kon en toen bekende zij mij dat zij, vele jaren, voor 25 roebels van een rondtrekkenden zigeuner dit amulet gekocht had. Het zou haar nuttig zijn in haar betrekking, bij bevallingen bloedstortingen voorkomen en zwakke vrouwen wonderbare genezingen verschaffen.

Ik ben verzekerd, zegt Keller, dat bij deze bijgeloovigheid met deze kinderachtige toovermiddelen, inwerking van donkere machten plaats heeft. Toen ik haar het zondige van zulk een handelwijze had duidelijk gemaakt en zij in oprecht berouw met de gemeente het Heilig Avondmaal genoten had, kon ik haar als geheel genezen laten gaan. Er is ook nooit meer iets dergelijks bij haar voorgekomen.

In het Weekblad „Pniël” troffen wij bovenstaand stukje aan, dat ons na lezing de bede ontlokte: „O Heer, schenk Uw dienstknechten en dienstmaagden toch weer geloof om Uw gebod te volbrengen: „Werpt de duivelen uit”.

Voor Indië waar zoo enorm veel aan occultisme, goena-goena, waarzegging gedaan wordt, misschien nog meer dan in Europa, is dit een woord op zijn pas.

Moge dit artikel van den bejaarden Dr. Gunning velen tot zegen zijn.

Red. G. S.

Teekenen en wonderen.

door Mrs. Woodworth - Etter.

Hoofdstuk VI.

Vervolg.

Als God zal werken, wie zal 't keeren?

Ik ving de meetings aan op 25 Febr. 1885 te Summith-ville in Indiana. Den eersten avond reeds was het gebouw vol toehoorders, doch de meesten waren ongeloovigen en spotters. Velen van deze spotters waren n.b. leden der Kerk.

Eenige kinderen Gods stonden aan mijn zijde om voor de overwinning te bidden, want velen hadden mij gezegd dat 't op deze plaats een mislukking zou worden en men scheen zelfs te hopen dat 't zoo mocht zijn.

Doch ik stond in de kracht van Hem, die door Zijn apostel gesproken heeft: Zoo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn. „en ik waagde het te zeggen.” God zal hedenavond in betooning van kracht tot uwe zielen spreken en velen zullen tot het altaar komen. Ik zag een spottende glimlach op veler gelaat, alsof zij zeggen wilden: „Gij kent ons niet”; maar ik begon te zingen:

„Laat mij in de levensboot----

De H. Geest viel op mij en ik zag in een visioen vele booten afdrijven naar de hel- daarop ving ik aan te bidden. Toen ik opstond van mijn knieën was het doodstil in de zaal en ik voelde dat ieder woord hetwelk ik daarna sprak was als een pijl, gedoopt in 't Bloed van Jezus.

Na de prediking deed ik de oproep en daar ontstond een toeloop naar het altaar Zij, die mijn grootste tegenstanders waren geweest kwamen het eerst- en sommigen die den stap niet wilden doen, werden op verschillende plaatsen in de zaal nedergebogen door den Geest. Velen kwamen heerlijk tot bekeering en gedurende de meetings, die ongeveer een week duurden werden er ± 500 gered, waaronder beruchte zondaars, die vanaf het tijdstip hunner bekeering een rechtschapen leven leidden.

Door middel van de bekeerden verspreidde zich 't Evangelie over de geheele streek. Wij begonnen 's morgens om 9 uur en eindigden 's nachts om 12 uur.

Een groep personen, die ons vijandig gezind was, nam zich voor de meetings te verstoren- maar de Heer leidde mij zòd, dat ik den voorman dier beweging kon spreken en uitnoodigen tot Jezus te komen. De vreeze Gods viel op hem. Hij werd bleek en begaf zich met de anderen naar voren. Halverwege het gangpad trof hem de kracht van God. Hij viel neder en bleef geruimen tijd liggen. Zijn kameraden, zeer ontsteld zijnde, voelden dat 't een verschrikkelijke zaak is, tegen God en Zijn werk het zwaard op te nemen. Zij waren spoedig op de knieën en smeekten om genade.

Toen de man, die het eerst was nedergeworpen, opstond. had hij een wonderbare ervaring doorgemaakt en begon direct te getuigen. Van alle zijden kwamen de menschen, ook predikanten van alle plaatsen, die de Tegenwoordigheid Gods erkenden en de zalving des Geestes ontvingen.

Het was wonderbaar hoe de Geest in Zijn genade op mij bleef rusten tijdens degansche opwekking. Vaak openbaarde Hij Zijn kracht in mijn zang of prediking, of wierp mij ter aarde, waar ik uren achtereen in den Geest bij Hem vertoefde. Het scheen mij toe of God mij, Zijn zwak werktuig wilde stellen tot een schouwspel voor menschen en engelen.

Het heilige Vuur verbreidde zich door alle kerken en lang na mijn vertrek werden nog honderden verloren zielen tot het heil in Christus toegebracht.

Wij reisden voort naar Columbia-City Indiana en vingden onze meetings aan in de Universalist-Church op 12 Maart 1885 waar wij ongeveer 4 weken bleven. De kerk bleek spoedig te kleinmenigten stroomden toe, zoodat wij onze meetings moesten voortzetten op de Rolschaatsenbaan, een enorme ruimte.

De broeders en zusters, die hier een jaar tevoren tijdens ons bezoek den Heiland hadden gevonden, kwamen trouw op en stonden met mij in de bres tegen „de menigte die tegen mij opkwam”.

Wordt vervolgd.

LEVEN BIJ HEM!

Rustig en zacht	Boven is 't goed!
Slapen mijn dooden	't Eeuwige leven
Onder de zoden	Is ons gegeven!
Lang is hun nacht.	Droeven houdt moed!
't Leven was lang,	Jezus is dáár,
Zwaar soms het lijden,	Dien wij beneden
Moeilijk het strijden,	Samen beleden,
Moeilijk en bang.	Volg gij Hem maar!
Treurt ge op ons graf?	Eens klinkt Zijn stem
O, blijft gelooven:	Allen in de ooren.
God van hierboven	Die Hem behooren
Nam, wat Hij gaf.	Leven bij Hem!

De Geloofsgenezing.

In No. 24 „16e Jaargang van het Zoeklicht” komt onder de rubriek: Correspondentie van de Redactie het volgende voor:

M. te H. Het onderwerp van de **geloofsgenezing** komt in dezen tijd nog al eens aan de orde en zij die deze als een systeem willen „drijven”, beroepen zich daarbij somtijds op *Jes. 53 : 4*, waar van den Heere Jezus wordt gezegd: „*Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten die heeft Hij gedragen*” . . . Het is onjuist om uit deze Schriftplaats een algemeen geldende conclusie te maken, dat het voor een kind van God nu *absoluut onnoodig is* om ziek te wezen

In verband hiermede wil ik in het kort uwe vragen met betrekking tot dezen tekst behandelen, en wel: Waren dit *onze* krankheden of alleen die van hen welke de Heere Jezus genas, en die welke Hij in Zich opnam, ter vervulling van het woord „Een man van smarten en verzocht in krankheid”?

En indien het *al onze* krankheden waren, waarom zijn er dan nog zoovele zieken? Is het de bedoeling dat Christus thans in de heerlijkheid nog onze krankheden draagt? En waarom verdwijnen die dan niet?

Laat mij beginnen te zeggen, dat als Jesaja zegt: Hij heeft al onze krankheden op Zich genomen, dit niet slechts betrekking heeft op de ziekten, die de Heere Jezus tijdens Zijn omwandeling op aarde gedragen en genezen heeft, doch dat m. i. Jezus Christus werkelijk de zonde der geheele wereld mel *al* hare gevolgen van straf, vloek, ziekte en pijn in hunnen *vollen* omvang *gedragen en gesmaakt heeft*, zoodat er geen leed in de wereld is, of onze Hoogepriester kan daarin medelijden hebben. Jezus heeft niet slechts al onze krankheden op Zich genomen, maar—gelijk ik hierboven reeds zeide—Hij heeft ook als Lam Gods de zonde der geheele wereld gedragen. En met meer recht dan te vragen: Waarom dan nog ziekte? zouden we de vraag kunnen stellen: Waarom dan nog zooveel zonde in de wereld? En, als Jezus den dood overwonnen heeft, waarom dan nog zooveel dood in de wereld?

Zonde, ziekte en dood zijn onlosmakelijk aan elkander verbonden. De bezoldiging der zonde is de dood, en de ziekte is de tusschenschakel er van; zij is de heraut van den dood.

Wat voor de ziekte geldt, dat geldt dus ook voor den dood.

In *Rom. 8 : 3* wordt ons gezegd, dat God Zijn Zoon gezonden heeft in de gelijkheid des zondigen vleesches (letterlijk: vleesch der zonde). Dit houdt in dat ons geheele complex van zwakheden en voor ziekte en verzoeking vatbare gesteldheid, ook op Hem was. Hij is in alles verzocht geweest gelijk als wij, doch zonder zonde, d. w. z. het volle gewicht van de verzoeking der zonde heeft Hij in Zijn lichaam

gedragen; en ook is Hij verzocht geworden in krankheid, dat—gelijk *Jes. 53* zegt—Zijn gelaat er de sporen van droeg. Zijn Zoonschap Gods echter en de daarmede verbonden onafgebroken inwoning des Vaders maakte het onmogelijk dat Hij zou zondigen of door de ziekte zou overwonnen worden. Daardoor echter heeft Hij—meer dan eenig schepsel—alles in zijn wezen leeren kennen, zonder het door de daad te verwerklijken. En zoo is Hij ook niet als een Overwonnene aan het kruis gestorven, doch als Overwinnaar; Hij riep het uit: „Het is volbracht!” „Vader, in Uwe handen beveel ik Mijnen Geest”, en het hoofd buigende „gaf Hij den Geest”. Als Triomfator is Hij in het doodenrijk neergedaald, daaruit opgestaan, en opgevaren ten hemel, om vandaar uit door Zijn Heiligen Geest den Zijnen gaven te geven (zie *Ef. 4 : 8—10*). Onder die gaven bevindt zich ongetwijfeld ook de gave der gezondmaking. Doch het schenken van die gaven wil niet zeggen, dat de geloovigen hier op aarde nu gelijk staan met Christus, of geroepen om alles te doen wat Hij deed. Hij was immers ook het Lam Gods? Wie zich dus zòd met Christus op één lijn zou willen stellen, zou behalve—gelijk Hij—de zieken genezen en nooit ziek zijn, ook de dooden moeten opwekken, en—evenals Jezus—bij zijn sterven, na drie dagen uit het graf opstaan.

Het is dus duidelijk dat de positie der geloovigen, zoolang zij nog in dit zondige lichaam wonen, anders moet zijn dan van Christus. Hij heeft hun de gaven des Geestes niet gegeven ten bate van Zichzelf, noch ten bate van het lichamenlijk herstel der tegenwoordige menscheid, doch alleen voor de prediking van het Evangelie, den opbouw der Gemeente en de uitbreiding van Zijn Koninkrijk in de harten der menschen. Het gaat alleen om de verheerlijking van God, zij het door *ziekte* of *genezing*, door *smaadheid* en *zwakheid* of *kracht*.

Straks wanneer geest, ziel en lichaam der menschen volkomen onder de heerschappij van Christus zullen staan en Satan zijn macht niet meer zal kunnen doen gelden, zal niemand meer zeggen: „Ik ben ziek” (*Jes. 33 : 24*).

Hoe vaak wij ook bij de lezing van „Het Zoeklicht” gesticht worden door de schoone artikelen daarin opgenomen, toch voelen wij steeds een groot gemis aan licht aangaande de volle verlossing teweeg gebracht door Jezus offerande. Het bovengeplaatste stuk toont ons dat opnieuw—het doet tekort aan de waarde van 's Heeren volbracht werk. Een waar pinksterhart blijft bij dergelijke beschouwingen onbevredigd.

Met het eerste gedeelte van het artikel gaan wij geheel accoord: *Jezus Christus heeft waarlijk de zonde der geheele wereld met al hare gevolgen van vloek, zonde en krankheid in hun vollen omvang gedragen en gesmaakt* doch niet slechts om daardoor medelijden te kunnen ge-

voelen met onze beproevingen, maar om er ons totaal van te *verlossen*.

Wat voor nut zou 's Heeren lijden en sterven voor ons hebben, wanneer wij als gevangenen moesten voortleven? Is Hij niet gekomen om den gevangenen te prediken bevrijding? (Luk. 4:19) Mrs. Pearsall Smith zegt in haar boekje: „Des Christens Heilgeheim: „Ik houd het ervoor, dat het voor den mensch niet samen gaat, om Christen te zijn, en toch te meenen dat Christus, de eeuwige Zoon van God, Wien alle macht in den hemel en op aarde gegeven is, aan zonde en duivel toelaat, geweld over hen uit te oefenen.” En: „Stel dan dit èene uitgangspunt vast, dat Jezus gekomen is om u volom komen vrij te maken, nu, in *dit* leven van de macht en de overheersching der zonde, en u *geheellijk te verlossen* uit de handen uwer vijanden.”

Dit nu is een woord betreffende *de zonde*. De *zonden* zijn vruchten van de *zonde*; en van de *zonde* en hare gevolgen heeft Jezus ons verlost. Het is een volbracht feit, hetwelk allerduidelijkst in Jesaja 53 staat aangegeven; de verlossing van zonde en ziekte hooren bij elkander, zijn in de verzoening inbegrepen. In Psalm 103 vindt men hetzelfde: Die al onze ongerechtigheden vergeeft en al onze krankheden geneest”. Wanneer men Matth. 8 : 16,17 leest komt men tot dezelfde conclusie.

Pastor J. Paul schrijft in zijn z.g.n. Mülheimer N. T. in een nootje het volgende betreffende deze plaats: „Deze tekst geeft antwoord op de vraag der geloofsgenezing. Zij bewijst dat Jezus niet alleen onze zonde en de bezoldiging der zonde, n. l. de dood op Zich nam, maar ook onze lichamelijke krankheden en smarten. Het woord Jesaja 53:5” Door Zijn striemen zijn wij geheeld heeft dus niet alleen betrekking op de zonden (1 Petr. 2:24) maar ook op de krankheid. Wij mogen dus ook met onze lichamelijke bezwaren tot den Heer komen — u zal geschieden naar uw geloof.

Waarom zal de profetie van Jesaja zich ook niet in onze dagen vervullen? Jezus is immers Dezelfde gisteren en heden (Hebr. 13:8). Wij hebben slechts *dit* in 't oog te houden: Jezus heeft wel onze zonden gedragen, doch wij worden ze toch practisch slechts los door 't geloof-het geloof dat de H. Geest in ons moet werken.

Wij kunnen ons de verlossing van de zonden niet eenvoudig door een gedachte die in ons oprijst verwerven. Zoo ook is het met de verlossing van krankheden en smarten. De H. Geest moet het geloof daartoe in ons werken. Laat ons vòdr alle dingen daarom bidden!

Wij hebben de verlossing voor lichaam, ziel en geest in Christus. Hij heeft aan het kruis den duivel (die toch de zonde en ziekte in de wereld heeft gebracht) glansrijk overwonnen en, *let wel*, wij zijn in Hem en door Hem mèèr dan overwinnaars. Door Zijn inwoning in ons, zijn wij gevrijwaard van zonde en ziekte. Hij geeft

ons daar gestadig de overwinning over *naar de mate van ons geloof*. „Die uit God geboren is, bewaart zichzelf en de Booze vat hem niet”

O, hoe werd ik eens wonderbaar vertroost, toen ik bij een hevige koortsaanval, het Woord des Heeren opsloeg: Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne. Al zoudt gij gaan door het water, Ik ben met u en door stroomen zij zullen u niet overstelpen. Al zoudt gij gaan door het vuur gij zult u niet branden, de vlam zal u niet verzengen. (Jesaja 43:1 en 2, nieuwe vertaling). Het woord: de vlam zal u niet ansteken, of, gij zult u niet branden, is een illustratie van 1 Joh. 5:18... de booze vat hem niet.”

„Hiertoe is de zoon van God geopenbaard, dat hij de werken des duivels verbroken zoude.”

Br. de Heer schrijft: „Het schenken van de gaven wil niet zeggen dat de geloovigen hier op aarde nu gelijk staan met Christus, of geroepen om alles te doen wat Hij deed. Hij was immers ook het Lam Gods?” Voorwaar, Hij alleen was de Verlosser der menschheid en de groote Baanbreker, tevens was Hij de eersteling uit de dooden, waardoor Hij voor ons den weg ten hemel opende. In dat opzicht kunnen wij Hem niet gelijk zijn, daar er slechts èèn Zaligmaker bestaat; doch duidelijk en klaar lees ik in mijn Bijbel Zijn bevel aan ons, Zijne volgelingen: „*Die in Mij geloof* (dus niet alleen de apostelen) zal Mijne werken doen, ja, zal meer doen dan deze, want Ik ga heen tot den Vader. (Joh. 14:12, en voorts: 1 Joh. 2:6) „Die zegt dat hij in Hem blijft, die moet ook alzo wandelen, gelijk Hij (Jezus) gewandeld heeft

O, wanneer zal het volk Gods de volmaakte heerlijkheid verstaan van 's Heeren Woord: „Ik ben de Opstanding en het Leven.” Die in Mij geloof zal leven, alware hij ook gestorven”.

Hij sprak hier niet slechts van een *geestelijken*, maar ook van een *lichamelijken dood*, (zie de voorafgaande teksten Joh. 3:23-26).

Zalig zij, die zich vastklemmen aan het Woord van God! Nimmer sprak Jezus tot een zieke die tot Hem gebracht werd: „Gij moet dit kruis nog een poosje tot Mijne eer dragen” - of - „Ga maar huiswaarts, want Ik wil mij in uw krankheid verheerlijken.” Neen, er staat geschreven: Hij genas *allen* die tot Hem kwamen. „Onze dierbare Geneesmeester zond niemand heen”. *Waar is uw geloof?* zoo vraagt de Meester, ook aan u en aan mij.

Wij kunnen Hem alleen eeren en verheerlijken door Hem op Zijn Woord te nemen. Glorie zij Zijn Naam!
M. A.

Kleine Lichtjes.

Er zijn 3 dingen waarvan wij heel zeker kunnen zijn:

1e dat het Gods wil is, dat wij alles wat Hij ons beveelt werkelijk *doen*.

2e dat wat Hij ons beveelt, altijd voor ons welzijn is.

3e dat Hij machtig en gewillig is ons te bekwamen tot al wat Hij ons beveelt.

Francis Ridley Havergal.

Vele menschen zijn bereid om te helpen; ieder wil graag van raad dienen; woorden van troost waagt menigeen te zeggen—maar voor de werkelijk gebrokenen en de verbrijzelden is zulk een hulp, zulk een troost een kwelling en een spot. Het recht om te troosten hebben slechts die weinigen, die uit de diepte van overwonnen smarten komen en een standpunt boven het leven en boven zichzelf hebben veroverd.

Elk mensch moet de stem van zijn geweten volgen, zelfs wanneer die door den norm van het dogma der Kerk als dwaling moet gekenmerkt worden. Laat de Filistijnen maar putten graven, op Gods tijd zal Zijn volk er toch uit drinken! Elke dwang, elke gewelddadigheid, elke oplegging van welke waarheid dan ook, is tegen den wil van Hem, die „de” weg, „de” waarheid en „het” leven is.

Zoodra eene schoone, heerlijke waarheid als de Maranatha gedachte, de Una Sancta gedachte, of welke Schriftuurlijke gedachte gij ook maar wilt, populair wordt, in de mode komt, tot een vromen term dreigt te worden, is er oorzaak te vreezen met zeer groote en bittere vreeze.

O God, maak ons wáár, maak ons wáár!
G.

De ware discipelen des Heeren zijn dien vrede deelachtig, die alle verstand te boven gaat, maar daarom wordt hun de roede op aarde niet bespaard. Integendeel, als „geliefde kinderen” wordt aan hun opvoeding de grootste zorg besteed en als zij zondigen of „weerspanning” zijn, komt de zonde op hun hoofd neer.

De weg der „goddeloozen” daarentegen—de Bijbel ontkent dit geenszins—is dikwijls voorspoedig, ook waar zij zondigen; maar dit is hun niet ten zegen, maar tot vloek. Want het zet hun voet te vaster op den weg der overtreding en aan het oordeel kunnen ze niet ontgaan.

Daarom, als wij zondigen en het gaat ons goed, laat ons vreezen; maar als het ons slecht gaat, verheugen wij ons, want de Heer werkt aan onze ziel en Zijne liefde is niet van ons geweken.

Maar vooral geen mismoedigheid; volharding, altijd volharding en goeden moed!... E. C.

Menig echtpaar zou gelukkiger leven.

1. Indien men zijn best deed, huiselijke onangenaamheden niet bekend te maken aan anderen. Het is voor het echtelijk geluk zeer verderfelijck, indien de man of de vrouw het verdriet huns harten aan bureu of vrienden meedeelen. Troost ontvangt men maar uiterst zelden, wel echter nieuw voedsel voor ontevredenheid.

2. Indien de echtgenooten hun best deden, om niet meer uit te geven, dan ze ontvangen, en daarbij een appeltje voor den dorst te bewaren.

3. Indien man en vrouw zoo vriendelijk en voorkomend jegens elkander waren, als ze waren als bruid en bruidegom.

4. Indien ieder echtgenoot indachtig was, dat hij of zij met geen engel maar met een zwak menschenkind gehuwd is.

5. Indien beide echtelieden het besluit vormden en uitvoerden, dat zij elkander het leven zouden trachten te veraangenameu en elkander te troosten en te steunen.

Uit Satans Macht.

Het Gebied der verzoekingeu.

2e gedeelte.

De aard der verzoekingeu.

Verzocht te worden is geen zonde.

Ook Jezus werd verzocht.

„Die evenzo verzocht geworden is als wij, doch die nooit gezondigd heeft,” Hebr. 4:15. (volgens Albrecht). God regelde het zoo, dat Zijn Zoon evenzo verzocht werd als wij, want wij lezen:

„Jezus echter, vol des Heiligen Geestes, keerde van de Jordaan terug en werd door den Geest (Gods) in de woestijn rondgeleid. Hij werd veertig dagen ronzeleid. Daarbij werd Hij veertig dagen door den duivel verzocht”. (Luk. 4:1 volgens Schlachter-Albrecht) En verder: „Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hoogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen; want in hetgeen Hijzelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen. (Hebr. 2:17, 18).

Aan het einde der verzoekingeu van Jezus lezen wij in Luk 4:13: „En als de duivel alle verzoeking volcindigd had, week hij van Hem voor een tijd.”

Dit laatste vers getuigt, dat de duivel Hem gedurende de veertig dagen in de woestijn geen enkele verzoeking spaarde. Hij verzocht Jezus naar geest, ziel en lichaam. En als hij Jezus ten laatste in verzoeking brengt, uit steenen brood te maken, om Zijn honger te stillen, dat Hij de geheele wereld bezitten zal, dat Hij Zich de volksgunst verwerven zal, indien Hij Zich van den tempel werpt, dan komt duidelijk aan het licht, dat de drie grootste verzoekingeu van deze wereld als belooning beloofd worden.

Hieruit merken wij op, dat alle verzoekingeu van Satan aardsche, wereldsche, tijdelijke, zichtbare dingen omvatten. Adam en Eva werden op gelijke wijze verzocht en bezweken, terwijl Jezus er weerstand aanbode. — Listig zei de slang tot

Eva (Gen. 3:1-6): „Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?” Weliswaar weerde Eva den eersten aanval af, terwijl zij antwoordde: „Van de vrucht der boomen dezès hofs zullen wij eten; maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.” Echter hoorde zij de slang verder aan, die nu met grooter behendigheid het slangenzaad in haar hart legde, zeggende: „Gij lieden zult den dood niet sterven; maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zoo zullen uwe oogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.”

Toen nu de vrouw zag:
dat van de vruchten van den boom goed te eten was,

dat ze een genot voor de oogen waren,
dat ze wijsheid gaven,
nam zij van de vrucht en at en gaf er tegelijkertijd ook haar man van en ook hij at.

De aard der verzoeking is aardsch.

De zintuigen van den mensch-gezicht, gehoor, reuk, smaak, gevoel- moeten voor tijdelijke dingen geïnteresseerd en deze den mensch begeerenswaard gemaakt worden. Adam en Eva vergaten, dat zij reeds aan God gelijk waren. (d. w. z. naar Zijn beeld geschapen).

De scherpste kant der verzoeking:

„Gij zult als God wezen”

was het meest werkzame gif van het slangenzaad. Geheel vervuld van deze woorden:

„Gelijk aan God”!

was Eva's hart reeds gevallen, vòòrdat zij at, in dezelfde zonde, waarin Lucifer verviel, namelijk in den hoogmoed.

Terwijl zij naar den boom zag, ontwaakte in haar oogen verlangen naar bevrediging van maag en verstand, en Gods beeld verdween; terwijl zij de slang aanhoorde, verdween Gods stem voor haar. Aan den val was geen ont-komen meer.

Jezus bood weerstand aan de verzoeking; Hij vestigde den blik niet op de, door Satan geboden, voordeelen, luisterde niet naar zijn stem, vergat niet, gelijk Eva, dat Hij Gods Zoon was.

Het doel van den Verzoeker.

In het voorgaande hoofdstuk zagen wij, hoe de aard der verzoeking bestaat in het beloven van tijdelijke dingen en gevolgen, in èèn woord: in de bedriegelijke aanbiedingen van Satan.

Het genot der oogen, van het vleesch in al zijn phasen en gewaarwordingen, het haken naar eer, macht, geld en goed, dat alles stamt van hem, die met verbluffende onbeschaamdheid tegenover Jezus de leugen uitsprak:

„Ik zal u al deze macht, en de heerlijkheid der koninkrijken geven; want zij zijn mij overgegeven, en ik geef ze, wien ik ook wil. (Luk.

4:6) Neen, God heeft de aarde den menschen-kinderen gegeven (Psalm 115:16). En daarbij blijft het. Wij hebben van God het recht gekregen, ons te verheugen in al het schoons dezer aarde. Wij bezitten het en behoeven het niet eerst te vragen, om het ons door den duivel te laten schenken. Wel was eertijds de aarde zijn koninkrijk, toen hij nog Gods troonengel was, maar hij viel en zijn koninkrijk werd vernietigd.

Toen God dan den mensch als koning plaatste op de in schoonheid herstelde aarde en hem den Hof van Eden als verblijfplaats aanwees, stond het bij den gevallen, voormaligen vorst dezer aarde vast:

„Dat moet verhinderd worden”

En het werd verhinderd. God bleef echter, trots den zondeval, Zijn woord getrouw:

„De aarde den menschenkinderen!”

En waar de menschen door de zonde het Gode-gelijk-zijn verloren, bracht Jezus het ons weder. Het doel van den Satan was en is:

„De aarde voor zich terug te winnen en tot dit doel het menschedom te verdelgen.

Om dit te bereiken verleidde hij de menschen tot zonde en ontnam hun het Gode-gelijk-zijn-daarmede verloren zij het voorrecht beelddraggers Gods te zijn.

Hij ontnam hun het wandelen met God!

Hij ontnam hun het spreken met God!

Hij ontnam hun het zien van God!

Hij ontnam hun de zalige gewaarwording van het èènzijn met God!

Hij ontnam hun hun reinheid en heiligheid!

Hij ontnam hun hun kroon en hun heerschestaf!

Hij ontnam hun alles!

Terwijl Eva naar de slang luisterde, werd zij doof voor Gods woord! Terwijl zij op den boom en zijn vrucht lette, werd zij blind voor Gods aangezicht! Terwijl zij zich ophield met de slang, eindigde het wandelen met God! Terwijl zij at van de verboden vrucht, verloor zij de zoetheid der gaven Gods! Terwijl zij wijsheid voor haar verstand begeerde, verloor zij haar reinheid en heiligheid!

In èèn woord: Satan wilde den mensch van God scheiden. Zijn doel werd bereikt. *En dit is ook heden nog bij iedere verzoeking zijn oogmerk.*

Wordt vervolgd.

De Pinksterzending.

Den 22en Januari j.l. vergaderde te Malang een aantal ernstige christenen, die na rijp beraad tot het besluit kwamen een eigen Gemeente te gaan stichten, gebaseerd op de oude pinksterleer, n.l. die van het „Viervoudig Evangelie” en de z.g.n. 12 pinkstergeloofsartikelen, voorkomende in „Gouden Schooven”, pag. 2. Met diepe droefheid werd opgemerkt, dat Gods Geest Zich nauwelijks meer openbaarde in den laatsten tijd en 't scheen alsof er een wolk was opgetrokken

tusschen God en de Gemeente. Terugkeer tot de oude paden, tot de eerste liefde-de eerste werken, moest het parool zijn en om dat te kunnen bewerkstelligen bleek geen anderen weg open te staan, dan die der afscheiding.

Na een ernstig gebed, waarin wij onzen kommer blootlegden voor onzen hemelschen Vader die de nooden Zijner kinderen niet achteloos voorbij ziet, besloten wij tot de oprichting der Vereeniging: „De Pinksterzending” in Ned-Indië.

Tot Hoofd-Bestuur werden gekozen:

Voorzitter:	Zr. M. A. Alt.	Kediri.
Secretaris:	Br. F. A. Abell.	Semarang.
Penningmeester:	Br. Boum Bletterman.	Malang.
Commissarissen:	Br. W. J. de Graaff.	Wonosobo.
	Br. Lammeree.	Malang.

Den 31en van dezelfde maand volgde de opening van het nieuwe zaaltje ten huize van Br. Ong Ting Swie, voorganger der Malaische Gemeente te Malang. Geen stoel bleef dien avond onbezet en velen moesten zich met een staanplaats vergenoegen.

De oude Pinksterglorie vervulde onze harten en wij gevoelden de vriendelijke Tegenwoordigheid des Heeren. Het zangkoor onder leiding van Br. Lammeree zong eenige heerlijke liederen en aller harten waren verblijd. God zegene onze nieuwe gemeente!

De eerste vergadering der Vereeniging „De Pinksterzending“

Een broeder van Malang schrijft ons:

Den laatsten dag van Januari had te Malang de openingssamenkomst plaats onzer nieuwe Gemeente: De Pinksterzending. Vele broeders en zusters zal deze naam vreemd in de ooren klinken, mogelijk wel onaangenaam, en ze zullen zich afvragen: Waarom weer een nieuwe gemeente? Het is hier niet de plaats op deze vraag nader in te gaan. Mogelijk dat later een uitvoerige verklaring volgt, indien de eerstvolgende weken zelf niet reeds een uitleg hebben gegeven. Nu volgt slechts een kort verslag der opening zelf.

In Kasim Koelon 4, een eenvoudig doch ruim woonhuis, waren ze van alle zijden bijeengekomen, ongeveer een 200 hongerige kinderen Gods, om samen den Heer te bidden Zijn onmisbaren zegen uit te storten op de nieuwe plaats van bijeenkomst, den arbeid en de arbeiders.

De leiding was in handen van Zr. Alt. Verder waren aanwezig de Evangelisten Br. en Zr. Abell van Semarang, Br. en Zr. B. Bletterman, en de Brs Ong Ngo Tjwan, Schotborgh, Pello, Liem Hong Bo, en onze eigen voorganger Br. Ong Ting Swie niet te vergeten

Na het aanheffen van enkele koren heerschte er al spoedig de oude weldoende pinkstersfeer

en opende Zr. Alt de bijeenkomst met een korte inleiding, waarin o. m. werd teruggeblikt op de dagen van Blakang Lodji, toen Gods Geest Zich zoo in kracht en heerlijkheid openbaarde en zich duidelijk manifesteerde in bekeeringen en teekenen. Zij wees erop, hoe het in den laatsten tijd scheen alsof de Heer hoe langer hoe meer Zijn Aangezicht voor ons verborg en booze machten de overmacht kregen. En zij wekte de aanwezigen op, opnieuw moed te scheppen, het oude, heerlijke geloof weer aan te grijpen en met vernieuwd vertrouwen voorwaarts te gaan met Hem, in vast geloof aan Zijn leiding.

Na het gebed werd achtereenvolgens het Woord gevoerd door de andere Evangelisten in het Hollandsch, en Maleisch, afgewisseld door een solo van Br. Bletterman, een paar liederen van het zangkoor en een zaallied. Het was voor velen maar al te spoedig, dat het eindgebed kwam.

Na afloop van den dienst werd wat lichamelijk voedsel gepresenteerd. Dit was voornamelijk voor de vele broeders en zusters, die nog een langen terugweg moesten afleggen, maar waarvan toch ook door vele Malangers een dankbaar en ruim gebruik werd gemaakt. Dat was het einde van een gezegenden avond, waarop wij allen nader tot onzen Heer en Heiland gekomen waren.

Bidt u allen dat op het gelegde fundament een grootsche tempel moge verrijzen tot verheerlijking van Zijn Naam!

De Pinksterzending.

Uit betrouwbaren bron mochten wij vernemen, dat zich een dezer dagen een nieuwe vereeniging, genaamd „De Pinksterzending” te Malang gevormd heeft waarvan onze stadgenoot Zuster M. A. Alt tot Voorzitster gekozen is benevens de heer F. A. Abell te Semarang tot Secretaris en de heer G. F. Boum Bletterman te Malang tot Penningmeester. Zuster Alt is noodgedwongen tot dezen stap overgegaan, wijl vele „Pinksterkringen in de verstrooiing behoefte gevoelden aan vaste en tegelijk liefdevolle leiding in deze moeilijke tijden. Naar wij vernemen bedraagt het aantal der gedoopte Pinksterchristenen over geheel Ned. Indië, \pm 20 000 personen; het is dus geen wonder wanneer deze groote gemeente zich gaat verdeelen in grootere of kleinere kringen. Om verwatering van de leer en verachtering in het geestelijk leven te voorkomen, is deze gemeente, n.l. de Pinksterzending, in het leven geroepen.

Wij meenen, dat reeds 15 of meer afdelingen zich bij deze gemeente hebben aangesloten en gelooven dat zij een goede kans heeft, indien de Statuten dier vereeniging trouw worden nageleefd. Eèn der artikelen luidt als volgt:

„De Vereeniging eerbiedigt elke Kerkgemeenschap op haar eigen terrein. Zij staat echter zelf buiten elk kerkelijk verband.”

Als grondslag wordt aangenomen: De Bijbel in zijn geheel, als het geïnspireerd Woord van God onveranderd in woord en daad.”

In deze dagen van verslapping op allerlei gebied, lijkt het ons juist gezien, een vereeniging te stichten, die de leden van dezelfde christelijke beginselen in vast verband wenschte te leiden. De hoofdzetel der Vereeniging De Pinksterzending in Ned.-Indië is gevestigd te Kediri.

Uit: De Kedirische Courant.

Nieuwe Drukkerij.

Te beginnen met nummer 4 zal „Gouden Schooven” voortaan te Kediri (Kedirische Snelersdrukkerij) gedrukt worden. Wij hopen dan ons Blad precies op tijd te verzenden en kunnen tevens een vermindering van drukfouten verwachten.

„Gouden Schooven” blijft steeds het algemeen orgaan van alle Pinksterkringen in Ned.-Indië en hoopt zijn roeping trouw te volbrengen, n.l. van de Pinksterboodschap wijd en zijd te verspreiden. Van een zuster uit Holland ontvingen wij heden een schrijven, waarin zij zich op de volgende wijze over „Gouden Schooven” en onze „Eenvoudige Bijbelstudie” uitte: „Ik vind 't altijd een heerlijk iets in „Gouden Schooven” te lezen, en wat is de Bijbelstudie fijn! Alles staat er zoo duidelijk in vermeld.” Dergelijke brieven ontvangen wij vaak en moedigen ons aan om blijmoedig voort te gaan.

Bidt, dat „Gouden Schooven”, „Gandoem Mas” Bijbelstudie en Zangbundels een rijken oogst van zielen mogen verwerven. Zoo zij het!

Red.

Abonnementen „Gouden Schooven”.

In hartelijken dank ontvangen van Br. Liem Hong Seng Bat. C. 1e kw. — Br. Ch. M. Vollmer Jaarabonn. '35. Pagan Api-Api — Br. Njio Kik Tjien Amboina 1e h. j. — Br. Paulus Depok. 1e kw. Zr. A. Broers Padang 1e h. j. — Br. O. Hisgen Sawah Loento 1e kw. — Fam. F. H. Siegel Djatirototo 1e h. j. '35. — Zr. Gan Liem Tjay Salatiga 1e h. j. — Zr. C. Slagter Jaarabonn. '35 Tajoe. — Br. R. F. F. den Haak. Fort v/d Cappelle 1e kw. — Zr. Drinhuyzen Semarang 1e h. j. — Zr. Siena Semarang 1e h. j. — Zr. E. Reynaers Bandoeng. 1e h. j. — Zr. M. Kookon Dampit 1e kw. — Zr. S. Jasper Kediri 1e h. j. — Br. G. J. de Vries Malang 1e h. j. — Br. C. D. Pereira Sem. 1e kw. Mevr. Benjamins Kediri 1e kw. — Br. J. van Essel Sb. Jaarabonnement '35. — Zr. M. Termijtelen Malang. 1e kw. — Fam. Vincent Kediri 1e kw. — Zr. L. Regensburg Sb. 4e kw. '34, 1e kw. '35. — Br. J. Meeng Sb. 1e kw. — Br. Ph. von Winckelmann Madioen 1e h. j. — Zr. Jansz. Madioen 4 abonn. van 1/2 jaar — Zr. G. van Heeteren Tegal

Jaarabonn. '35. — Br. M. v. d. Tol Djocja 1e kw. — Br. A. G. Michaël Salatiga 1e kw. — Br. G. Dahlberg Bat.-Centr. 4e kw. 1934 en Jaarabonn. 1935. — Zr. L. Poser Overveen Ndl. Jaarabonn. '35. — Br. A. Geurin Bondowoso 4e kw. '34. — Br. H. Lentze Samarinda Jaarabonn. '35. — Zr. Gladys Martin Samarinda Jaarabonn. '35. — Mevr. Nieuwenhuizen Kediri 1e kw. — Zr. W. Smislaert Banjoewangi 1e kw. — Br. A. F. Haighton Moentilan Jaarabonn. '35 Br. V. J. Tönjes Probolinggo 1e kw. — Br. A. A. Risacotta Sb. 1e h. j. — Br. L. F. C. Pereira 1e kw. Semarang. — Br. E. J. Hekker Bat.-Centr. 1e kw. — Br. Gouw Keng Hoo Semarang 1e h. j. — Zr. W. E. Dorreman Sb. 1e kw. —

Opleiding Javaansche Evangelisten

Van Br. Ch. Vollmer Bagan Api-Api
Bijdrage 5 maanden f 25.—
Tam. L. U. Flohr. Djatirototo „ 5.—
Br. Gouw Semarang „ 5.—

Losse nummers Gouden Schooven

Fam. J. Morren Tanggoel f 2.50
Moeke Wijnen Soerabaia „ 1.50

Eenvoudige Bijbelstudie

In hartel. dank ontvangen van Zr. E. Reynaers Band. — Zr. S. Jasper Kediri — Br. H. J. F. Severing 2e h. j. — Zr. L. Poser Overveen Nederl. 2e h. j. — Br. J. Batten Madioen 2e h. j. —

Voor 't werk des Heeren.

Verzorging armen, weezen en ouden van dagen te Gambang Waloeih.

Fam. J. Morren Tanggoel f 7.50
„ Delmaar Klakah „ 2.50
Zr. L. Poser Overveen Holl. „ 1.50
Gemeente Madioen „ 12.50

De mooie scheurkalender van Voorhoeve met plaatjes, à f 1,50 franco—nog slecht enkele exemplaren voorhanden.
Pinkstercolportage,
Kediri

Ingebonden Jaargang 1934 van „Gouden Schooven”—reeds verkrijgbaar f 3,75 franco.
— — — Nog eenige exemplaren gebonden Jaargangen 1930—31—32—33 te bestellen à f 3,75. — — —

**Abonneert u op
„GOUDEN SCHOOVEN”.**

Het oudste algemeene en meest geliefde Pinksterblad van Ned.-Indië. Wordt ook gaarne in andere kringen gelezen.

Men kan betalen :

f 1.50 per kwartaal

f 3.— per half jaar

f 6.— per geheel jaar

Ondanks de malaise blijven we in het geloof voortgaan ons Blad twee maal 's maand te verzenden. Steunt ons daarin Broeders en Zusters!

Een ieder die door middel van „GOUDEN SCHOOVEN” een zegen ontvangen heeft, geve het Blad dóór aan kennissen en vrienden, en trachte nieuwe abonné's te winnen.

Zendt uw abonnementsgeld per postwissel aan :

Administratie,

„Gouden Schooven” Kediri.

EENVOUDIGE BIJBELSTUDIE.

Abonneert u op onze „EENVOUDIGE BIJBELSTUDIE” naar de beste bronnen bewerkt. Zendt ons een postwissel van f 2.50 en u ontvangt maandelijks gedurende een half jaar, een leidraad bij uw Bijbellezingen.

Adres : Administratie
„GOUDEN SCHOOVEN”
Djagalan Lor 95 — Kediri.

„GANDOEM MAS”
(MALEISCH PINKSTERBLAD)

Slechts f 1.50 per jaar.

Wordt gaarne door de Maleische gemeente over geheel Ned.-Indië gelezen.

Abonneert u voor uwe Chineesche kennissen en Inlandsche bedienden.

Eenvoudig, laag Maleisch.

Adres Administratie
„GANDOEM MAS”
Djagalan Lor 95 — Kediri.

Vervolg Samenkomsten.

JAPARA. Br. en Zr. Abell. Meetings na afspraak.

Elken Woensdagavond bidstond ten huize van Zr. L. BUSCHKENS.

KEDIRI. Djagalan Lor 95.

Zondagmorgen 8 uur Zondagsschool.

Zondagmorgen 10 u. Holl. dienst door Zr. Alt
Maandagavond 7 u. Bijbelstudie door Zr. Alt.
Woensdagavond 7.15 u. Gemengde dienst.
Zaterdagavond 7 u. Maleisch - Javaansche dienst door Brs. Liem Hong Bo en Liem Hong Siang.

KERTOSONO. Pinksterzaal,

Klentengstraat 114.

Dinsdagavond 7 u. gemengde dienst Br. P. Carolus.

KERTAPATI. Zaal Soengei Gelam.
Br. A. E. Siwi met ass. van Br. H. de Hoog.
Donderdag 7 u. n. m. Mal. dienst.

KRAS. (t/h van Br. Liem Soen Khee).
Zondagavond 7 u. gemengde dienst — Br. Ch. Schotborg.

KOENINGAN. (bij Cheribon) t/h Br. Masius te Tjigadoeng. Iederen 2en en 4en Zondagmorgen 9 u.

KOEDOES. Br en Zr. Abell.
Meetings na afspraak.

KEPANDJEN.

Iederen Donderdagavond 7 u. n. m.
Maleische dienst door Br. Ong Ting Swie.

KLAKAH.

Elke Dinsdagochtend om 10 uur Samenkomst gemengde dienst.

Elke Vrijdagochtend om 8 uur Hollandsche bijbelstudie en om 10 uur Bidstond door Br en Zr. Gabriël.

LOEMADJANG.

Elke Woensdagavond om 6 u. 30 min.
Bidstond en Maleische bijbelstudie.

Elke Zaterdagavond om 6 u. 30 min. Samenkomst gemengde dienst door Br. en Zr. Gabriël.

LAWANG.

Iederen Zondagochtend 9.30 u. v. m.
Maleische dienst door Br. Ong Ting Swie.

MADIOEN. Ponorogoweg 63.

Maandagavond 6.30 bidstond.

Dinsdagavond 5.30 zangkoor.

Woensdagavond 6.30 bijbellezing.

Vrijdagavond 7.— Mal. Samenkomst.

onder leiding van Zr. Jansz en met medewerking van de brs. Siem Bie Swie en Maïroen.

Zondagmorgen 8.— Holl. Zondagsschool.

Zondagmiddag 5.— Mal.

Iederen eersten Maandag 7 u. n. m. van de

maand samenkomst door Zr. Alt ten huize van Zr. Jansz.

MAOSPATI. Vrijdagavond 7 uur gem. dienst Br. Siem Bie Swie.

MALANG. Kasin Koelon 4.
Woensdagavond 6.30 u. }
gemengde dienst } Br. Bouman Blet-
Zaterdagavond 6.30 u. } terman en Br.
gemengde dienst } Ong Ting Swie.
Iederen eersten en laatsten Donderdag van de maand, Zr. M. A. Alt.

NGANDJOEK. Br. Pello Pajaman str.
Donderdag 7.15 u. Brebek Br. Pello.
Donderdag 7.15 v. m.
Zondagavond bidstond.

NGOENOET. Br. Djie Han Tjing. (Br. Schotborgh). Diensten nader te regelen.

PALEMBANG. Zaal Soengai Rendang No. 143. Br. A. E. Siwi met ass. van Brs. P. Tahitu en G. van Thiel.
Zondag 9 u. v. m. Gemengde dienst.
Dinsdag 7 u. n. m. Bijbellezing en bidstond.
Vrijdag 7 u. n. m. Gemengde dienst.
Zaterdag 6.30 u. n. m. Rep. Zangkoor.
Zondagsschool: 8-9 u. v. m.

PARAKAN. Br. Sang Loen. Zondagmorgen Zondagsschool door Zr. Jonker en Maleische samenkomst door Br. Sang Loen. Zr. Alt meetings na afspraak. Br. W. J. de Graaff idem.

PLADJOE. Ten huize van Fam. Mossembekker.
Br. A. E. Siwi met ass. van Br. Mossembekker.
Zondag 7 u. n. m. Mal. dienst.

PASIRIAN.
Elke Zondagochtend om 10 u. Samenkomst gemengde dienst door Br. en Zr. Gabriël.

PONOROGO.
Br. Liem Hong Bo, meetings na afspraak.

PATJE Br. Pello met ass. Br. Kowaäs.
Maandagavond 7.30 n. m.
Zaterdagavond bidstond.

SALATIGA. Br. W. J. de Graaff. Slachthuisweg 8.
Br. A. Abell meetings na afspraak.
Zondagmorgen, 9 uur en Donderdagavond, 6 uur, gemengde diensten.

SEMARANG. Br. en Zr. Abell Bangkong 52.
Zondagmorgen 8 u. Zondagsschool.
Zaterdagavond 7 u.)
Dinsdagavond 7 u.) samenkomst.

SILIAN TOMBATOE (Menado).
Br. Toemigolung.
Donderdag en Zaterdag avond samenkomst.
Zondag v. m. bidstond.

SOLO. Br. C. Taroreh. Dinsdagavond dienst. Iederen eersten Dinsdag van de maand 's avonds te 7 u. samenkomst ten huize van Br. Taroreh door Zr. Alt. (Toeri-Sari-weg). Br. en Zr. Abell meetings na afspraak.

SINGOSARIE.
Iederen Vrijdagavond 7 u. n. m.
Mal. dienst door Br. Ong Ting Swie.

SIDOARDJO.
Lemah Poetro 152 Br. G. Pontoh.
Donderdagavond 7 u. gem. dienst.
Zondag 8 u. v. m. Holl. Zondagsschool.
Dinsdag 6 u. n. m. Rep. Zangkoor, na afloop Mal. Bijbellezing.

TJIAMIS. Br. J. C. Anderson met Ass. van Br. Phoa Ik Mo.
Donderdagavond - Mal. dienst ten huize van fam. Hoek Kwie.

TOELOENGAGOENG.
Br. Ch. Schotborgh Kenongo straat.
Iederen Donderdagavond 7 u. Br. Schotborgh.
Zr. Alt meetings na afspraak.

TOELANGAN (PORONG) Br. Mama-hit ten huize van Zr. L. Guy te Padangan.
Zaterdagavond 7.30 u. Gem. dienst } nieuw
Zondagmorgen 7.30 u. Zondagsschool }
Zaterdagavond 7 u. n. m. Mal. dienst Br. G. Pontoh.

WATES.
Vrijdagavond 7 u. gemengde dienst Br. Liem Hong Bo.

WAROE DJAJÈNG. Br. J. Pello.
Iederen Vrijdagavond.
Br. Pello met ass. Br. Kowaäs.
Zaterdagavond 7.30 n. m.
Woensdagavond bidstond.

WONOKROMO Br. Pontoh.
in het schoolgebouw Huize „Bethlehem”
Poelo gang 8 (achter de passer)
Woensdagmiddag 5 u. Kindermeeting.
Woensdagavond 7 u. Gem. dienst.

PAREE. Dinsdagavond.
Br. Ogi met assistentie

Ngoro.	Zondagavond.	idem
Kandangan.	Woensdagavond.	„
Kesembon.	Idem	„
Sabioeh.	Maandagavond	„
Kepoeng.	Vrijdagavond.	„
Goerah.	Idem	„
Bogokidoel.	Maandagavond.	„
Sekoroh.	Zaterdagavond.	„
Goedo.	Idem	„
Blimbing.	Vrijdagavond.	„
Tjoekir.	Woensdagavond.	„
Plosso.	Zondagavond.	„